Milliyet
ÇOCUK
17 Temmuz 1978 • Sayı 29 • 750 kuruş

Larry Yuma

bir çizgi-romanın tamamı
KAPTAN SINGLETON'U
SERÜVENLERİ

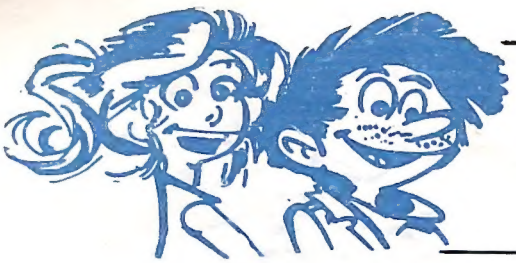

püskül ile çilli

İNANIR MISINIZ ? ÇİLLİ TEŞEKKÜR ETMEDİ PÜSKÜL'E.. OYSA ONUN KILIK DEĞİŞTİRDİĞİNİ DE BİLMİYORDU ÇİLLİ BÖYLEDİR İŞTE...

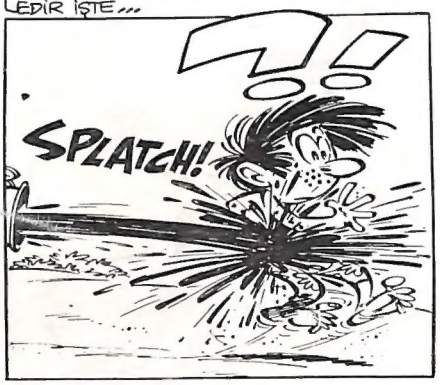

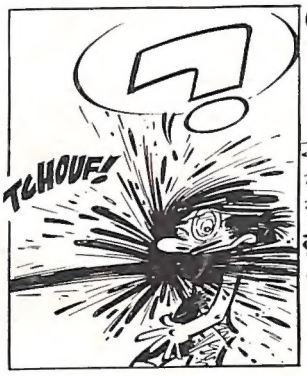

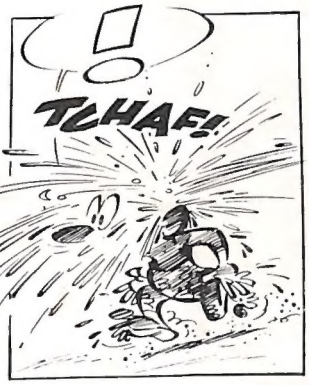

OKURUN SESİ

"Milliyet Çocuk Dergisi"ni zevkle okuyorum. Acaba eskiden olduğu gibi "Her Hafta Bir Konuk" köşesine yer veremez misiniz?

Ece ve Mete Koldaşoğulları (İstanbul)

Dergimizi çok beyeniyorum. Resimle ilgili bilgiler veren sayfalar hazırlamanızı diliyorum.

Selim Gümüş (Uşak)

Aptal Hamdi arkadaşlarını çabuk unuttu. Mektubu geldiğinde bize iletir misiniz? Haberlerini dört gözle bekliyoruz.

Yurdakul Pastutmaz (İzmir)

Derginiz her şeyiyle çok güzel. Yalnız Bilmece-Bulmaca ve Yalvaç Ural'ın şiirlerine daha çok yer ayırır mısınız?

Can Öztürk (Ankara)

Derginizi her hafta alıyorum. Acaba derginizde havacılıkla ilgili bilgiler verebilir misiniz?

Alpaslan Bak (İstanbul)

Eskiden dergimizde "Büyük Goller" sayfası vardı. Şimdi yok. Bu sayfaları yeniden başlatabilir misiniz?

Ali Günay (Adapazarı)

bizden size

Bu haftanın posteri "Larry Yuma" sevgili okurlar. Onu iyi saklayın çünkü kahramanımız bir süre için aramızdan ayrılacak. Yerini yine sevilen bir kahramana bırakacak. Onun adını şimdiden sizlere söylemeyelim. Birkaç sayı bekleyelim.

● Öykünüz Hakkı Özkan'dan: Gölge. Yazarın sizler için yazdığı son öykü. Beyeni ile okuyacağınızı umuyoruz.

● "Okurdan Okura" sayfamıza çalışmalarını gönderen okurlara bir uyarımız var. Kardeşlerimiz yapıtların üzerlerine ayrı ayrı isimlerini yazmayı unutmasınlar. Ayrıca bir çok kardeşimiz de bizlere çizdikleri karikatürleri yolluyorlar. Ama bunların çoğunu baskı tekniğimize uygun olmadığından yayımlıyamıyoruz. Çalışmalarını yollayan okurlardan bir dileğimiz var. Karikatürlerini siyah mürekkepli kalemle ya da çini mürekkebiyle, beyaz kağıda çizsinler. Böylelikle onların yapıtlarını daha kolaylıkla değerlendirebiliriz.

● 31. sayımızda yeni cildimize başlıyoruz sevgili okurlar. Sizlere bir çok yenilikler hazırladık. Ama bütün bunları açıklamayacağız sizlere. Kısaca bir sürpriz olacak bu. 31 sayımızı alınca yeniliklerimizi de göreceksiniz. Bu arada bize mektuplarınızı da yollamayı unutmayın. Biliyorsunuz. Dergimiz sizlerden gelen istek ve beyenilerin doğrultusunda hazırlanıyor. Dergimizde kimleri görmek istiyorsunuz? Dergimizde ne tür yazılar okumak istiyorsunuz. Bizlere yazın olmaz mı?

"Her Telden" sayfamızda yatlarla ilgili bir yazı var. Şu sıcak yaz günlerinde özlemle bakacağımız resimler bunlar. Denizin olanağından yararlanamayan kardeşlerimize, bizim gibi özlemle seyretmeleri için... Yukarıda o resimlerden birini sunuyoruz.

● Bu haftalık bu kadar sevgili okurlar. Gelecek sayımızda buluşuncaya dek hepinize dost selamlar. Kalın sağlıcakla...

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 29

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

17 Temmuz 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık: 338 TL — Altı aylık: 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

Bana göre, "Atası ne ise, ötesi de odur" atasözü yanlıştır. Çünkü bugün bir çok gencin atası iyi bir insan olsa da gençler toplumun ve arkadaşlarının etkisiyle kötü yollara sürüklenmektedir. Bence bu sözün tam tersi geçerli olmalıdır. "Atası tarafından iyi yetiştirilen bir çocuk, topluma iyi bir insan olarak kazanılır."

— Başak Akdeniz
(Mudurnu, Bolu)

UZAY ÇOCUKLARI

KAYIP GEZEGEN

MISTIK

GEZEGENİN KABUĞU (TOPRAKLAR) PATLADIĞI İÇİN ORTASINDAKİ KIZGIN ERİYİK DIŞARI FIŞKIRDI.. HER YANI LAVLAR SARMAYA BAŞLADI!...

SÜPER BOMBANIN İTİCİ GÜCÜ GEZEGENİ YÖRÜNGESİNDEN ÇIKARDI, DENGESİNİ BOZDU.. KENDİ ÇEVRESİNDEKİ DÖNÜŞÜ DE DURDU.. BU YÜZDEN YER ÇEKİMİ KALMADI..

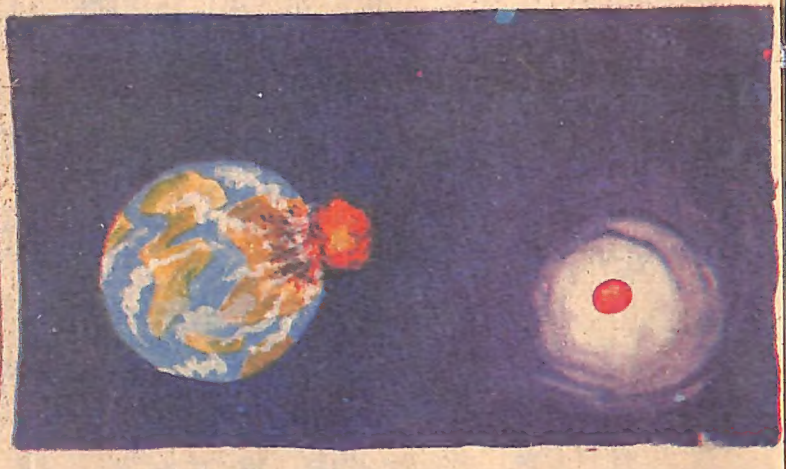

KOCAMAN GEMİLER, YAPILAR VE BAŞKALARI AĞIRLIKLARI KALMADIĞI İÇİN BOŞLUKTA YÜZMEYE BAŞLADILAR...

SİZLER BULUNDUĞUNUZ MAĞARADA BAYILMIŞTINIZ.. BOŞLUKTA DURUYORDUNUZ.. AMA YER ÇEKİMİ OLMADIĞI İÇİN AĞIRLIĞINIZ YOKTU.. BU NEDENLE BİR YERE ÇARPIP YARALANMADINIZ...

MAĞARA SERT VE SAĞLAM KAYALARDAN OLUŞMUŞTU... ÜSTELİK BOMBANIN ATILDIĞI NOKTAYA EN UZAK YERDEVDİ.. SERT VE SAĞLAM KAYALARDAN OLUŞTUĞU İÇİN DE PARÇALANMADI...

TEK GİRİŞİ VARDI MAĞARANIN .. BU DELİK TE SARSINTIDAN, HAVA GEÇİRMEZ BİÇİMDE KAPANDI.. BU NEDENLE İÇERİDEKİ HAVA DIŞARI SIZMADI.. CANLI KALDINIZ...

GEZEGENİNİZ YÖRÜNGESİNDEN ÇIKTIĞI İÇİN GÜNEŞİNİZDEN UZAKLAŞIYORDU...

ARTIK GEZEGEN KENDİ ÇEVRESİNDE DÖNMEDİĞİ İÇİN LAVLAR PATLAMANIN OLDUĞU YARI KÜREDE KALDI.. SİZİN BULUNDUĞUNUZ ÖTEKİ YARIM KÜRE İSE AŞIRI DERECEDE SOĞUDU SİZ DE BİR ÇEŞİT KONSERVE OLDUNUZ..

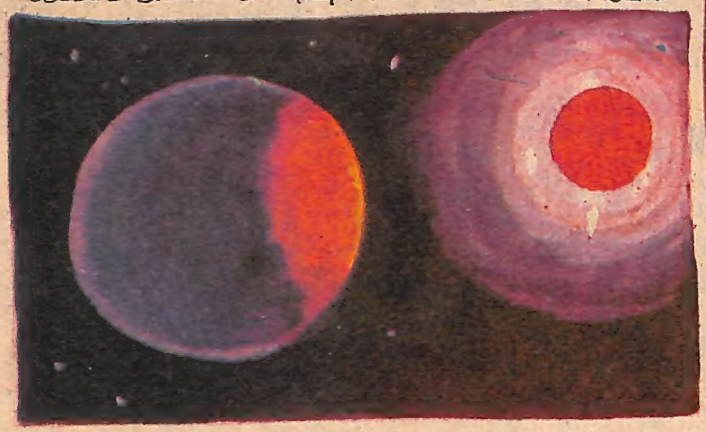

BİR SÜRE SONRA İSE KENDİ ÇEVRESİNDE TERS YÖNDE DÖNMEYE, YANİ ESKİDEN OLDUĞU GİBİ BATIDAN DOĞUYA DEĞİL DOĞUDAN BATIYA DÖNMEYE BAŞLADI.. BÖYLECE YER ÇEKİMİ YENİDEN OLUŞTU BOŞLUKTAKİ HER ŞEY AŞAĞIYA İNDİ BU SIRADA MAĞARANIN AĞZINDAKİ TAŞLAR KAYDI VE AĞIZ GENE AÇILDI...

GEZEGEN UZAKLAŞTIKÇA, GÜNEŞ UFUKTA KÜÇÜLÜYORDU.. YARI KÜREDEKİ LAVLAR YENİDEN SOĞUDU...

ŞANSINIZ VARMIŞ ÇOCUKLAR. SİZLER KURTULDUNUZ!...

ŞANS HA?.. GEZEGENİMİZ YOK ARTIK BİZİM ŞANS MI BU?

DÜŞÜNÜN, BÜTÜN CANLILARIN YOK OLDUĞU BİR GEZEGENDE SAĞ KALAN YALNIZCA İKİ KİŞİSİNİZ SİZ!

DOĞRU TOPRAK ŞİMDİ YAŞAMIMIZI YİTİRMİŞ OLABİLİRDİK...

YENİDEN DOĞMUŞ SAYILIRIZ.. YENİ BİR YAŞAMA ALIŞMALIYIZ...

PEKİ YA GEZEGENİMİZ NE OLACAK BUNDAN SONRA?

KİMBİLİR NE KADAR UZUN BİR SÜRE BOŞLUKTA DOLAŞTIKTAN SONRA ÇEŞİTLİ UZAYSAL ETKİLERLE KARŞILAŞACAK...

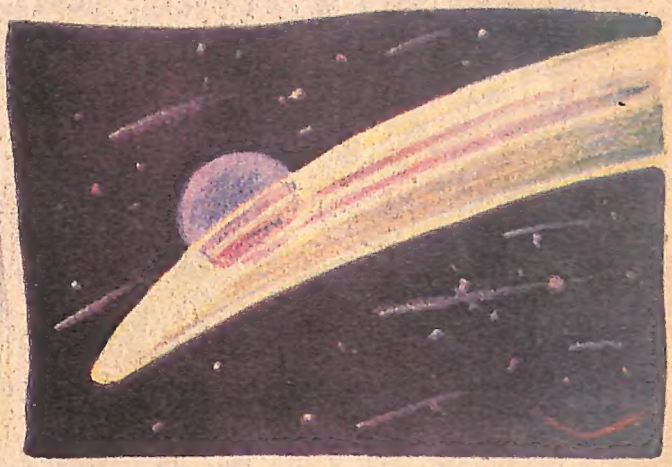

BELKİ BAŞKA BİR GALAKSİDEKİ BÜYÜK BİR GÜNEŞİN ETKİSİNE GİRECEK.. YENİ BİR YÖRÜNGESİ OLACAK...

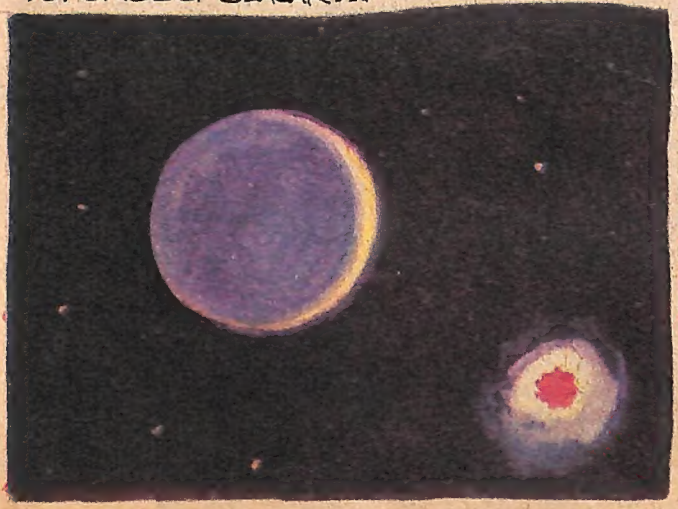

BELKİ BÜYÜK BİR GÜNEŞ ONU KENDİSİNE ÇEKECEK, BÖYLECE KIZGIN YÜZEYE DÜŞÜP YANACAK!...

DEVAM EDECEK

● BİR ÖYKÜ

GÖLGE

HAKKI ÖZKAN

Altından sürünerek geçerken, telin dikenlerine gömleğini, pantolonunu takmamaya çalıştı. Ayağa kalkar kalkmaz telin ucunu tutan arkadaşı Cemal gülümseyerek:

– Oldu, dedi.

– Kimse görmedi ya?

Korkuyla baktılar çevreye, şüpheli bir şey görmediler.

– Korkma ama yakalanmamaya bak. Sonra benim başıma iş açarsın, dedi, Cemal.

– Dikkat ederim. Hadi gidelim.

– Ben gelemem, biliyorsun, çalışıyorum. Çok isterdim ama.

Ne kadar yalvarmıştı, pilajda çalışan arkadaşına buraya girebilmek için Eğer kapıda yalnız olsaydı ne yapar eder onu içeriye alırdı. Bir işte çalışıyordu ama az kazanıyordu, plaja verecek parası yoktu. Yoktu Allah kahretsin.

– Hadi durma, sen git.

– Sen?

– Ben çalışıyorum dedim ya. Akşama birlikte döneriz. Bekler misin?

– Beklerim.

– Kaçma ama.

– Kaçar mıyım!

Arkadaşı çekilip gitti, denizle oynayan, yüzen, kayıklara ya da ardında ak köpükler bırakarak burnu havada uçan, uçar gibi giden motorlara baktı, sonra da o kalabalık arasında kendisine bir yer buldu. Bir neşe yumağıydı insanlar. Onların yanında soyundu. Şu arkadaşı Cemal de olmasaydı kocaman bir yaz geçecekti yakıcı sıcaklarıyla güzel bir plajda yüzmeden. Deniz kenarları pisti onların bulunduğu semtte. Envai çeşit çöp dökülüyor, lağımları akıyordu. Gene de bir yığın insan vardı, denize giren, hastalık falan düşünmeden. Elbiselerini gözden kaçırmadan kendini bıraktı kalabalıkların neşesine onlarla birlikte serin sulara. Saatlerin akıp gittiğinin farkında bile olmadı yorulup tükeninceye, karnının açlığını hissedinceye kadar yüzdü, sonra da çay, kahve, gazoz, dondurma satan arkadaşını gidip buldu çalıştığı büfede. Başında bir yığın insan olduğu halde derdini anlattı:

– Gidelim artık, dedi. Karnım çok acıktı.

Arkadaşı hayretle baktı ona:

– Plajdan bir çıktın mı bir daha içeriye giremezsin, dedi.

Sızlanırcasına:

– Karnım çok acıktı, dedi.

– Al.

Arkadaşı plaja gelirken yanında getirdiği, kendi yedikten sonra artan, sıcaktan kupkuru olmuş ekmeği, arasında duran ufacık peyniri ona verdi:

– Şimdi de gitmek istiyor musun? dedi.

– Çok yandım.

Gerçektende kızgın güneş altında ıstakoza dönmüştü.

– Öyleyse gölgelik bir yere otur ya da denize gir, zaten az kaldı, mahalleye birlikte döneriz. Dayan biraz, ölmezsin ya. Hem sen beni beklemeye söz verdin. Olur mu öyle şey! Kalleş misin sen!

Söz vermişti, beklemesi gerekiyordu. Çekip giderse kalleşlik olurdu. Bir daha plaj'a da almazdı. Üstelik acıdı Cemal'e, plajda çalıştığı halde denize girmek değil, yanına bile sokulamıyordu.

Elbiseleri koltuğunun altında gölgelik bir yer aradı gözleriyle. Plaj oldukça kalabalıktı ama fırın anımsatan havadan, kumdan, insanı yakıp kavuran güneşten kaçmak için denizden başka serinleyebilecek bir yer yoktu. Ufacık bir bulut bile görünmüyordu gökyüzünün mavisinde. Kocaman bakır bir tepsi gibiydi güneş. İnsanın gözlerinin içini bile yakıyordu sanki. Kaçmak mümkün değildi. Uzun kirpikli gözlerini kırpıştırdı. Çok uzaklardaki birkaç bulutçuk buralara kadar gelemezdi ki istendiği zaman, Rüzgâr, belki de fırtına isterdi sürüklenmeleri için.

Kalabalık arasında gazoz satmaya çıkmış olan arkadaşı da görünmüyordu ki ortalıkta. Bırakıp gitmek kalleşlik olurdu.

Zaten az olan gölgeliklerde avuç içi kadar bile yer yoktu. Şemsiyeler vardı ama... Dışarıya çıkarsa bir daha geri dönemezdi, kapıda bile soruyorlardı. Arkadaşını kızdırmamalıydı. Onu bir daha plaja almazdı. Darılırdı... Plajın bazı yerlerine kondurulmuş kocaman şemsiyelere gitti gözü yeniden. Onların altında otursa sere serpe. Gölgelikleri kimselere bedavadan vermezlerdi herhalde! Düşündü; fazla parası yoktu yanında. Ancak eve dönebilecek kadar bir şey vardı. Onu da harcayamazdı. Borcunu hemen ödeyemeyeceği için arkadaşından da isteyemezdi. Onların durumu da kendilerinkinden daha iyi değildi. Konduları yan yanaydı. Babası, zaten az olan haftalığını elinden alıyordu. Eve harcıyordu. Ona kızmaması gerektiğini, bu davranışa çaresizlikten zorlandığını annesi söylemişti. Taşı bile öğütecek kadar midesi sağlam başka kardeşleri de vardı ve onlar ufacıklardı daha. Bazan kızmıyor, isyan etmiyor değildi duruma. Sinemasız, maçsız, bisikletsiz, gezisiz, yemişsiz, parasız bir çocukluk dayanılır şey değildi. Ne zamana kadar bütün kazancını eve. Babasına verecekti? Kendisi, bazı çocuklar gibi bol bulamaç yaşayamayacak ve hiç bir isteği olmayacak mıydı? Bu kötü durum yıllar yılı sürecek miydi? Sonra ne olacaktı? Durum düzelecek miydi? Yaşlandığında zengin bile olsa çocukluğunu yaşayamazdı ki. Babası anılarını anlatırken bir gün öyle demişti iç çekerek. Cevabını veremediği sorular kafasını zorlarken ilerde boş bir şemsiye gördü, gölgesi uzağa kaçmıştı. Sahibi ya da sahipleri ortalıkta görünmüyordu. O tarafa doğru yürüdü.

Neşe içindeydi denizdekiler, yüzüyor, dalıp çıkıyor, birbirlerini kovalıyorlardı. Kumlara uzanmış olanlar, kendilerini kumlara gömdürenler... Kumdan kuleler, dağlar, havuzlar yapan, oynayan çocuklar vardı sağda solda.

Bir çocuk dondurma yiyor, biri gazoz içiyordu buz gibi, yutkundu. Bir başka çocuk tramplenden atlıyordu havada döne döne... "Culp!" denize bıraktı kendini, büyük güçle fırlatılan bir zıpkın gibi...

Kalabalıklarda arkadaşını göremedi gene. Ortalıkta yoktu. Denizde miydi, yoksa kumlarda mı yatıyordu? Belki de sandalla gezmeye çıkmıştı? Ama yapamazdı, ustası bırakmazdı ki şimdi ne kadar satış yaparsa o kadar fazla para kazanırdı. Diğer günler de bir yerde birlikte çalışıyorlardı. Yaşları on dört, on beş falan vardı. Ama arkadaşı plajda çalışıyordu. Onun yerinde olmayı çok isterdi. Babası pek almazdı parasını. Topu, bisikleti bile vardı. Allah kahretsin! Derisi güneşe fazla dayanmıyor, hemen yanıyordu. Yer yer soyuluyordu sonra da. Yüzmeyi de pek iyi beceremiyordu.

— Keşke onu bekleyeceğim diye söz vermeseydim, keşke!

Şemsiyenin gölgesine yaklaştı, ilgilenen kimse var mı diye baktıktan sonra uzandı:

— Oh!

Ayakları dışarda kalmıştı, karnına doğu çekti. Burada kumlar ılıktı. Sırt üstü uzandı. Vücudunun acıması geçer gibi oldu biraz. Bütün dünya gölge olmalıydı böyle. İnsan eğlenmeye geldi miydi paraya pula acımayacak durumda olmalıydı. Gazoz içmeli, dondurma yemeli, kayık tutmalı, canı bir şey istedi mi alabilmeli, gölgelikte yatabilmeli, karnı tok olmalıydı en birincisi.

Gölgeler güneşin durumuna göre yer değiştiriyordu.

Gözlerini kapadı. Kollarını başının altına yastık yaptı. O zaman ölesiye yorulduğunu, dinlenmesi gerektiğini daha iyi anladı. Burada yatıp uyuyabilseydi... Bir an aklına ertesi gün geldi. Papara hazırdı: ustalar, patronlar, pazar gezmesine gitmiş, derileri soyulan, uykusuz, çalışamaz duruma gelmiş çırak çocuklara bağırıyor, kızıyor, böylesine yorulmamalarını, verimi azalttıklarını söylüyorlardı ama dinleyen kim? Hafta tatili bir oldu mu...

Güneşten kavrulan deriler asıl ertesi gün acımaya başlıyor ve günler günü insan denize gittiğine bin pişman oluyordu. Dokunuluverilince bağırmamak elde değildi.

Dalmak üzereydi. Güneşin bütün yakıcılığını birden üstünde duydu. Şemsiyenin gölgesi kayıp gitmişti. Güneş eskisinden daha kızgın gelmişti birdenbire. Derisi acıyordu. Çiy ışıktan kamaşan gözlerini açtı ama kimseyi göremedi. Sonra baş tarafına, şemsiyenin yanında kendisine bakıp gülen birkaç kişiyle karşılaştı bakışları. Gölge biraz daha ileriye gitmişti. Daha fazla düşünmeden o tarafa kaydı. Kumlar yakıcıydı, kavurucuydu, acımasızdı ama gölge... Altına yatar yatmaz gene kaydı başka tarafa. Tedirginliklerle şemsiyenin başındakilere baktı, mavi mavi, kocaman kocaman... Şemsiyeyi oynatıp duruyorlardı neşeli neşeli.

— Beleşçiye bak, sen, dedi içlerinden: nasıl da yatıyor hâlâ!

— Kalk oğlum kalk, dedi arkadaşı.

— Bulmuş rahatı. Kalkar mı! dedi üçüncüsü.

— Öyle bir kalkar ki.

"Ne olur gölgede yatsam, dinlensem" diyecekti.

Bir başkası, yanmış ağustos başağına dönmüş olanı:

— Ne bakıp duruyorsun haybeci? dedi. O gölgeyi zatınız yatsın diye mi satın aldık biz?

— Dünya kadar parayı onun için mi verdik? dedi, onun arkadaşı.

Gülüşü mor bir öfkeye dönmek üzere olan bir diğeri:

— O gölge bizim, dedi.

Çocuk birdenbire içinde birşeylerin yıkıldığını hissetti. Birşeyler söylemek istedi ama tek kelime çıkmadı ağzından. Gözlerini ince bir buğu kaplalar ufacıklardı daha. Bazan kızmıyor, lığında bir öfkeyle tükürdü, sonra da tükürdüğü gölgeyi ayaklarının altında ezip tekmeledi:

— Sizin pis gölgenize mi kaldım, dedi.

İçlerinden birinin yapıştırdığı tokatla sarsıldı:

— Sen bizim gölgemizi tekmeleyecek adam mısın! diye bağırdı adam.

Çocuk başka tokat yememek için ağlayarak kaçtı oradan.

BÜCÜRLER

Bücürler biz küçükler
Sizler iriler, büyükler.

Bücürler okurlar, büyürler
Bücürler büyüyünce, şaşırır büyükler.

Bücürüz sizce iki karış boyumuz,
Usumuz var, tutuyor ellerimiz kolumuz.

Biz bücürleri dinleyerek büyükler
Sorulara doğru yanıt vermeliler.

Bücür dediklerinizi; sizleri seviyoruz,
Soru sorunca gülenlere, bizler de gülüyoruz.

Bizler sizce bücürler,
Ya sizler bizce büyükler?

Sizler de bücürdünüz
Gelişip büyüdünüz.

Yarın bücürler büyüyünce
Sizler de görürsünüz.

MÜCAP OFLUOĞLU

1

2

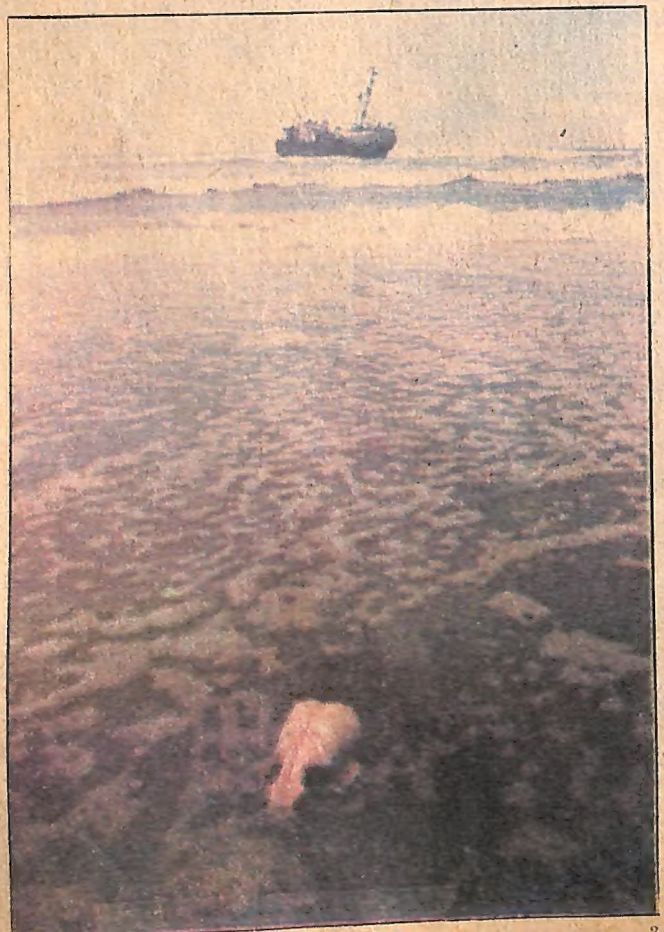

Afrika'nın güney batısında sadece foklar ve flamingolar yaşıyor...

İSKELETLER KIYISI

Afrika'nın Güney Batı kıyısı, oldukça tehlikeli bir yerdir. Belki bu yüzden, o kıyıda pek yaşayan yoktur.

"İskeletler Kıyısı" olarak adlandırılan bu bölgeye denizden ulaşmak olanaksızdır. Kıyıyı çevreleyen mercan kayaları, deniz ulaşımını olanaksız kılmaktadır. Gerçi dünyanın bazı denizlerinde mercan kayaları vardır; ama Güney Batı Afrika kıyısındaki mercan kayaları, denizin dalgaları arasına gizlenmiştir; gözle görülmezler. Bu durumu bilmeyen nice kaptan, "İskeletler Kıyısı"nda teknesini batırmış, nice gemici dalgalar arasında boğularak can vermiştir...

"İskeletler Kıyısı"na kara yoluyla gitmek de çok güçtür. Bölge, uygarlığın bulunduğu yerleşme bölgelerinden koca bir çölle ayrılmıştır. Kızgın kumları aşmak, tehlikeli çöl hayvanlarına karşı tehlikeyi göze almak, sert iklim koşullarıyla başa çıkmak, yolcuların "İskeletler Kıyısı"na kara yolundan da gitmesini engellemektedir.

Bu bölgenin tek canlıları, hayvanlardır: kuşlar, flamingolar, foklar... "İskeletler Kıyısı"na helikopterle gidenler bu hayvanlara bol bol raslayabilirler.

Kıyıdaki hayvanlar ölünce, etleri zamanla çürür ya da başka hayvanlar tarafından yenir... Sadece kemikleri, iskeletleri kalır ortada... Bölgeye bu yüzden "İskeletler Kıyısı" adı verilmiştir.

Kıyıda dolaşanlar, uzakta dalgalar arasında gemi leşlerine de raslayabilirler. Bunlar, ya büyük bölümü dalgalara gömülmüş gemilerdir, ya da gizli mercan kayalarına çarparak kalmış, geri götürülememiş gemilerin leşleridir.

Evet, mercan kayalarına çarparak parçalanan gemilerin kaptanı, tayfaları, telsizle yardım isteyerek helikopterlerle kurtarılmış olabilirler; ama gemileri "İskeletler Kıyısı"nın malıdır artık. Onları oradan çekip götürmek çok güçtür; üstelik çok, ama çok büyük masrafları gerektirir. O gemiler, kuşlara yuva olur...

Bu kıyıda dolaşanlar, bir kaç kişiye raslayabilirler... Doğayı seven, orada doğmuş kişilerdir bunlar. Sayıları iki elin parmağını geçmez.

"İskeletler Kıyısı"nda bir de kule vardır. Küçücük bir kule... İçinde kimse yaşa-

maz; ama tepesindeki bayrak hep dalgalanır durur.

Yıllar önce bu kuleyi yapanlar, Güney Batı Afrika'ya denizden gelecek bir tehlikeyi, bir saldırıyı önceden haber alabilme amacını güdüyorlardı. Bu amaçla, içine bir kaç gözcü yerleştirmişlerdi. Sonunda, bir saldırıya karşı en büyük savunma silâhının gizli mercan kayaları olduğu anlaşıldı. Tekneler, o mercan kayalarına çarparak parçalandılar. Kuleyi yapanlar da, artık orada boşu boşuna gözcü bulundurmanın anlamsızlığını gördüler. Şimdi kulenin içi gibi çevresi de bomboş... Sadece geçen yüzyıldan kalma bir kaç taş heykele raslanıyor, o kadar...

"İskeletler Kıyısı"nın tek mutlu canlıları, foklar ve flamingolar... Kendilerini yakalayamaya, avlamaya kalkışan insanoğulları yok burada... Bu yüzden, keyifli keyifli oynaşarak doğanın, yaşamanın tadını çıkarıyorlar.

Resimler:

(1) "İskeletler Kıyısı"nın flamingoları...
(2) Kıyıda yavrusu ile oynayan fok...
(3) Dalgalar arasında bir gemi leşi ve bir fokun kafatası...
(4) "İskeletler Kıyısı"nda yaşayan bir kaç kişiden biri...
(5) Kıyıyı uygarlıktan ayıran çöl...
(6) Geçen yüzyıldan kalmış ıssız kule...
(7) Deniz kıyısında foklar...

5

6

7

PEMBE PANTER

MİRASYEDİ

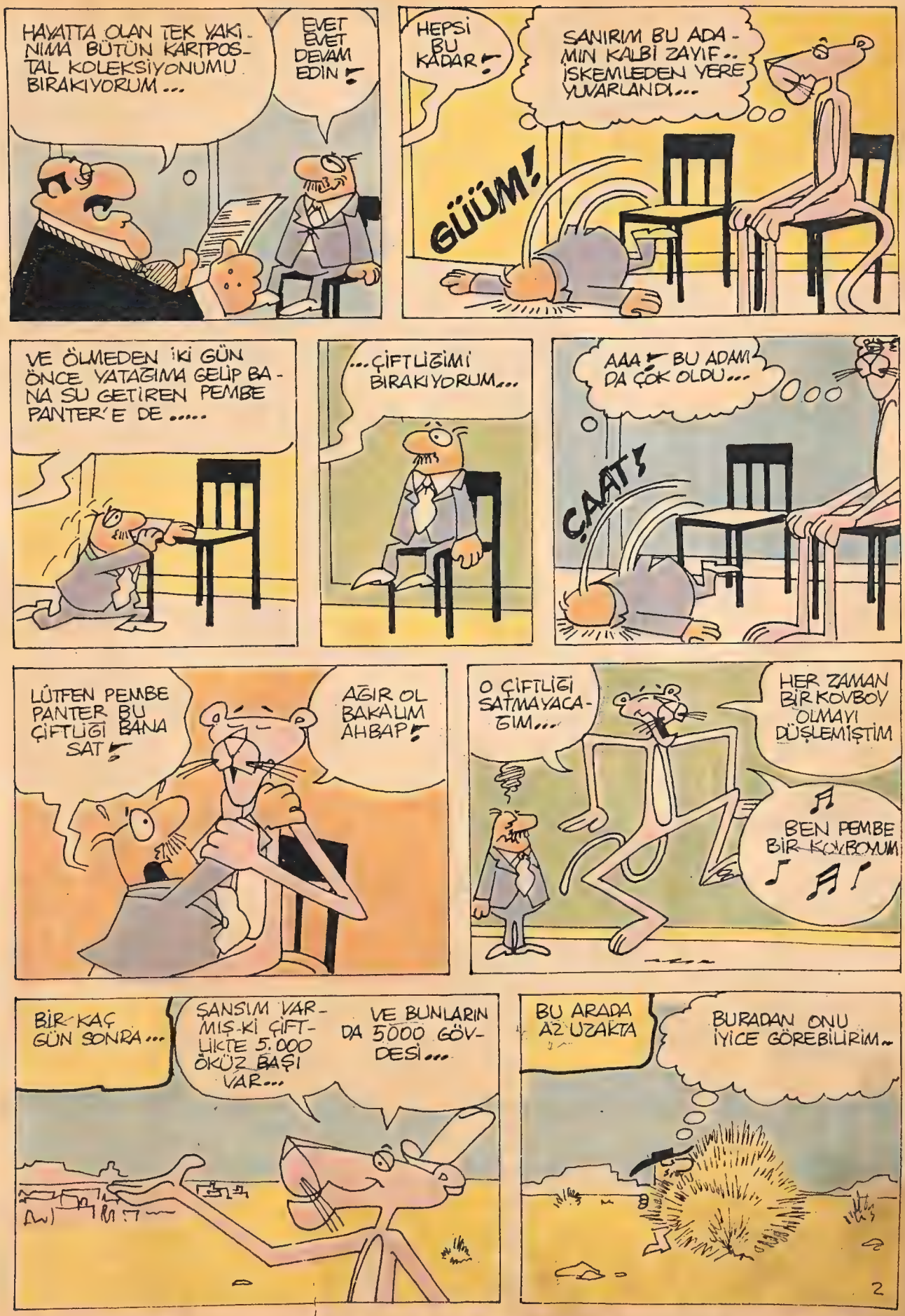
HAYATTA OLAN TEK YAKINIMA BÜTÜN KARTPOSTAL KOLEKSİYONUMU BIRAKIYORUM...
EVET EVET DEVAM EDİN!
HEPSİ BU KADAR!
SANIRIM BU ADAMIN KALBİ ZAYIF.. İSKEMLEDEN YERE YUVARLANDI...
GÜÜM!
VE ÖLMEDEN İKİ GÜN ÖNCE YATAĞIMA GELİP BANA SU GETİREN PEMBE PANTER'E DE.....
...ÇİFTLİĞİMİ BIRAKIYORUM...
AAA! BU ADAM DA ÇOK OLDU...
ÇAAT!
LÜTFEN PEMBE PANTER BU ÇİFTLİĞİ BANA SAT!
AĞIR OL BAKALIM AHBAP!
O ÇİFTLİĞİ SATMAYACAĞIM...
HER ZAMAN BİR KOVBOY OLMAYI DÜŞLEMİŞTİM
BEN PEMBE BİR KOVBOYUM
BİR KAÇ GÜN SONRA...
ŞANSIM VARMIŞ Kİ ÇİFTLİKTE 5.000 ÖKÜZ BAŞI VAR...
VE BUNLARIN DA 5000 GÖVDESİ...
BU ARADA AZ UZAKTA
BURADAN ONU İYİCE GÖREBİLİRİM..
2

BU ÇİFTLİK BENİM OLMALI, ONU NE YAPIP EDİP BURADAN KAÇIRACAĞIM...

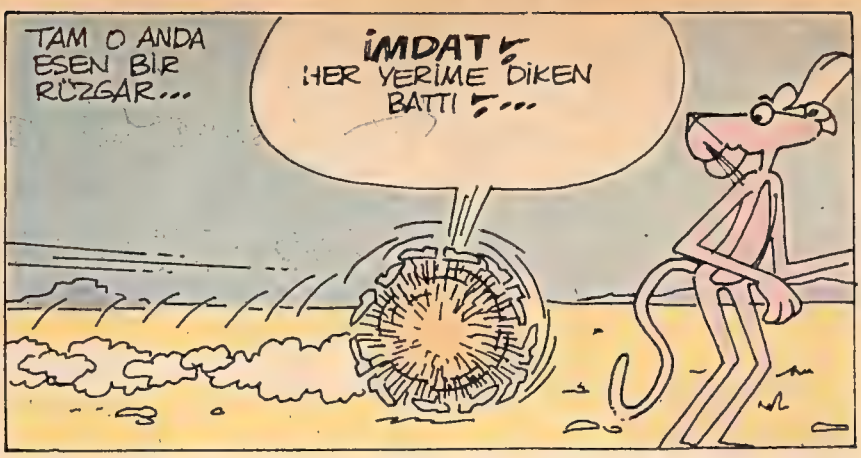
TAM O ANDA ESEN BİR RÜZGAR...
İMDAT!
HER YERİME DİKEN BATTI!...

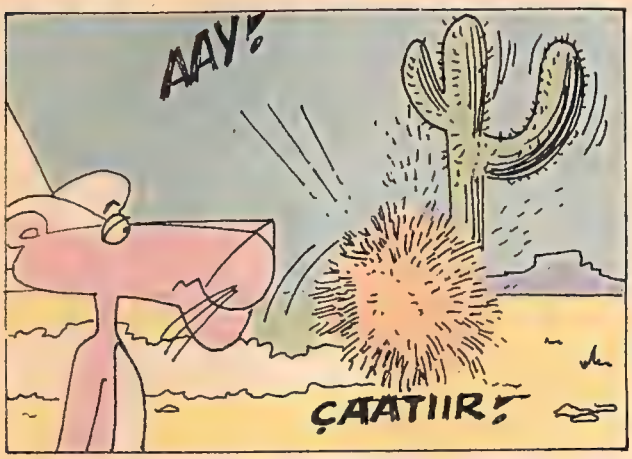
AAY!
ÇAATIIR!

İKİ SAAT SONRA..
BİRAZ DAHA BEKLE YÜZ TANE DAHA KALDI...
AV! AMAN OFF!

UMARIM ÇİFTLİĞİ BANA SATMAK KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCENİ DEĞİŞTİRDİN?...
HAYIR! AMA BURADA İSTEDİĞİN KADAR KALIP ÇALIŞABİLİRSİN...

GÜZEEL! BU ARADA DA ONU CAYDIRMAYA UĞRAŞIRIM... BURASI BENİM OLMALI...

ACABA ONU BURADAN ATMAK NE KADAR SÜRER?
SENİN ÇALIŞMAN GEREK.. PARA DA BİRİKTİRİRSİN...
3

ÖNCE ŞU KÜREKLE BAŞLAYALIM.. HAYDİ KAZ BURAYI

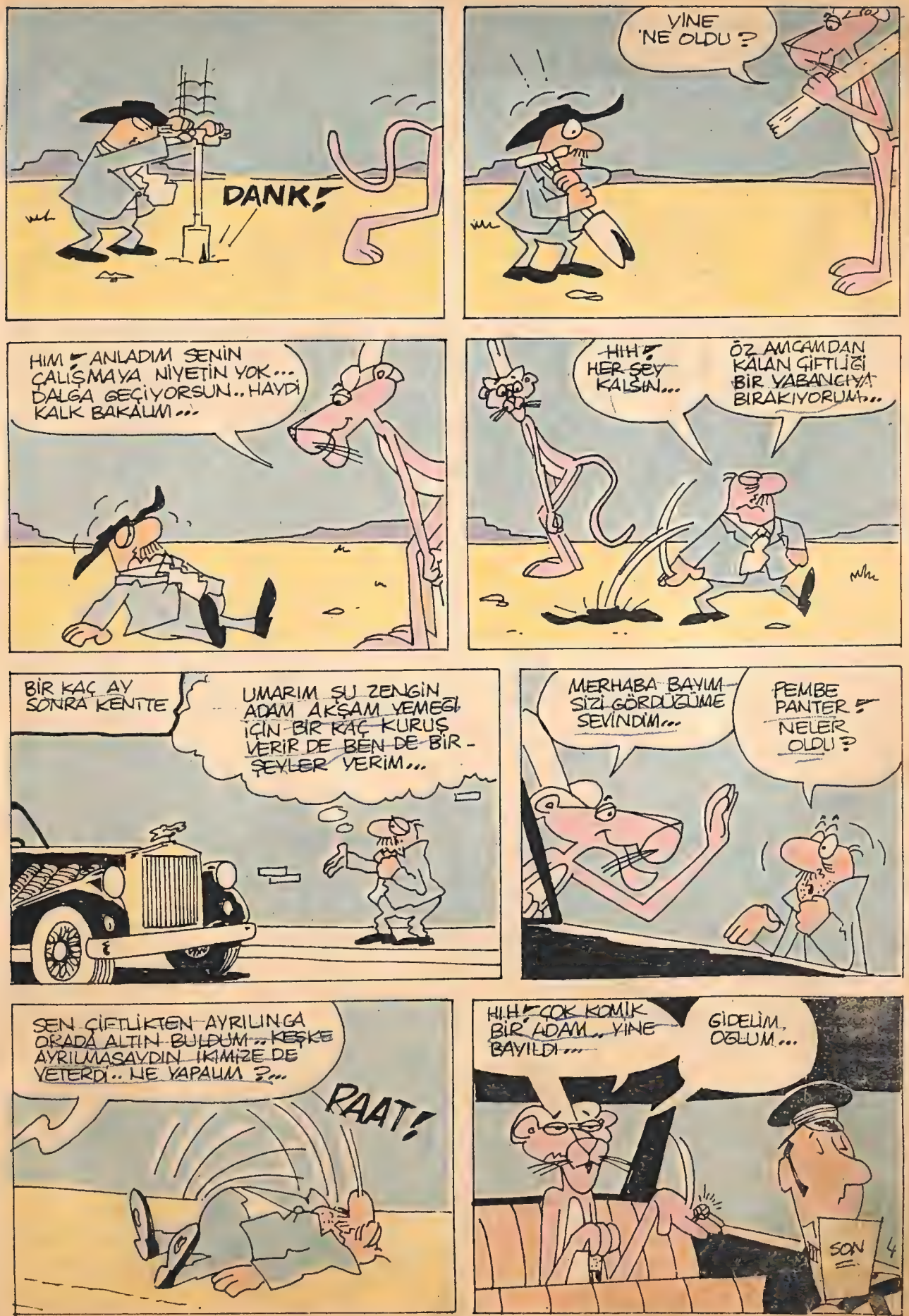
DANK!
YİNE NE OLDU?
HIM.. ANLADIM SENİN ÇALIŞMAYA NİYETİN YOK... DALGA GEÇİYORSUN.. HAYDİ KALK BAKALIM...
HIH.. HER ŞEY KALSIN...
ÖZ AMCAMDAN KALAN ÇİFTLİĞİ BİR YABANCIYA BIRAKIYORUM...
BİR KAÇ AY SONRA KENTTE
UMARIM ŞU ZENGİN ADAM AKŞAM YEMEĞİ İÇİN BİR KAÇ KURUŞ VERİR DE BEN DE BİR-ŞEYLER YERİM...
MERHABA BAYIM SİZİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM...
PEMBE PANTER.. NELER OLDU?
SEN ÇİFTLİKTEN AYRILINCA ORADA ALTIN BULDUM.. KEŞKE AYRILMASAYDIN İKİMİZE DE YETERDİ.. NE YAPALIM?...
RAAT!
HIH.. ÇOK KOMİK BİR ADAM.. YİNE BAYILDI...
GİDELİM OĞLUM...
SON
4

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY

Resimler: SEMPE

KARNELERİ ALIYORUZ

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tınğır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Bu öğleden sonra,sınıfta hepimiz çok keyifsizdik çünkü müdür karnelerimizi dağıtmaya geldi. Sınıfa kolunun altında karnelerle girdiğinde, müdürün hiç de hoşnut bir hali yoktu. "Yıllardır bu meslekteyim, hiç bu kadar yaramaz bir sınıfa rastlamadım," dedi. "Öğretmeniniz de aynı şeyleri yazmış karnelerinize. Dağıtmaya başlıyorum." Dalgacı ağlamaya koyuldu. Dalgacı, sınıfın sonuncusudur, öğretmen her ay bir sürü şey yazar karnesine; Dalgacı'nın annesiyle babası da hiç memnun kalmaz, akşam Dalgacı'ya tatlıyla televizyonu yasak ederler. Dalgacının dediğine göre, artık öylesine alışmışlar ki, annesi ayda bir kere tatlı yapmazmış, babası da o akşam televizyon seyretmek için komşuya gidermiş.

Benim karnemde, "Yaramaz bir öğrenci, çoğu zaman dalıyor. Daha başarılı olabilir." diye yazıyordu.

Toramanınkinde "Yaramaz bir öğrenci. Arkadaşlarıyla dövüşüyor. Daha başarılı olabilir." Tınğır'ınkinde "Elinden bir kaç kez alınan düdüğünü, hâlâ, sınıfta öttürmekte inat ediyor. Daha başarılı olabilir." yazıyordu. Bir tek Çarpım, daha başarılı olamazdı. Çarpım, sınıfın birincisi, öğretmenin de kuzusudur. Müdür, Çarpım'ın karnesini yüksek sesle okudu: "Çalışkan, akıllı bir öğrenci. Hedefe varacaktı." Müdür, Çarpım'ı kendimize örnek almamızı, hepimizin haylaz olduğunu, sonunda zindanlara düşeceğimizi, anne babalarımızın, mutlaka bizim için çok daha başka tasarıları olduğunu ve kimbilir ne çok üzüleceklerini söyledi ve gitti.

Bizim bayağı canımız sıkılmıştı, karneleri babaların imzalaması gerek, bu da pek eğlenceli bir iş değildir her zaman. Zil çalınca, her zamanki gibi itişe kakışa kapıya koşacağımız, çantalarımızı birbirimizin kafasına vuracağımız yerde, uslu uslu hiç konuşmadan çıktık dışarı. Öğretmen bile üzgün görünüyordu. Aslında biz, öğretmene bozulmamıştık. Geçen ay gerçekten biraz fazla yaramazlık ettik. Gümüş mürekkep şişesini yerde yatan Sırım'ın üstüne dökmemeliydi.. Önce Toraman, Sırım'ın burnuna bir yumruk indirmişti. Sırım da yüzünü buruştura buruştura yere düşmüştü. Oysa Toraman'ın saçını, Sırım değil Tınğır çekmişti.

Dışarı çıkınca, ayaklarımızı sürte sürte yürümeye koyulduk. Pastanenin önünde Lüplüp'ü bekledik. Lüplüp, altı tane çukulatalı sandviç aldı, onları hemen yemeye koyuldu. "Akşamki tatlı yattı," dedi. "Depo yapmam gerek." Derin derin göğüs geçirdi, bir yandan da çiğniyordu. Lüplüp'ün karnesinde, "Bu öğrenci, yemek yemek için harcadığı enerjiyi çalışmak için harcasa, birinciliğe yükselirdi. Daha başarılı olabilir." diye yazıyordu.

En az canı sıkkın görünen Toraman'dı. "Ben korkmuyorum," dedi. "Babam bana bir şey demez. Gözlerinin içine bakarım, o da karneyi imzalar. Hepsi bu kadar." Ne şanslı şey şu Toraman. Köşede ayrıldık. Dalgacı, Lüplüp ve Tınğır, birlikte gittiler. Dalgacı ağlıyor, Lüplüp sandviçlerini yiyor, Tınğır da düdüğünü hafif hafif öttürüyordu. Toraman'la başbaşa kaldık. "Eve gitmeye korkuyorsan, gel, bizde yatarsın," dedi. Çok iyi bir

arkadaştır şu Toraman. Birlikte yürüdük. Toraman, babasının gözünün içine nasıl baktığını anlatıyordu. Ama eve yaklaştıkça, Toraman'ın sesi giderek alçaldı, kapının önüne vardığımızda da, artık hiç çıkmaz oldu. Bir süre öyle durduk, sonra Toraman'a "Hadi giriyor muyuz?" dedim. Toraman başını kaşıdı, sonra "Beni bir saniye bekle, ben seni gelip çağırırım" dedi, eve girdi. Kapıyı açık bırakmıştı, bir tokat sesi duydum. Kalın bir erkek sesi: "Bu gece sana meyve yok, doğru yatağa. Seni haylaz seni!" diyordu. Toraman, babasının gözünün içine pek iyi bakamadı galiba.

Artık eve gitmem gerektiği için canım çok sıkkındı. Taşların çizgilerine basmamaya çalışa çalışa yürüyordum. Çok kolay oluyordu: o kadar yavaş gidiyordum ki! Babamın bütün söyleyeceklerini biliyordum. Ufakken o, sınıfın hep birincisi olurdu, babası onunla övünürdü, eve hep ödüller, madalyalarla gelirdi, ah keşke onları gösterebilseydi bana, ama işte, ne yazık ki evlendiğinde taşınırken, hepsini yitirmişti. Sonra, bu şekilde hiç bir yere varamayacağımı, yoksul olacağımı, insanların beni parmakla gösterip "işte okulda kötü notlar alan Pıtırcık" diyeceklerini, benimle alay edeceklerini söyleyecekti. O, iyi bir eğitim görmem, yaşama karşı hazırlıklı olmam için, canını dişine takıyordu, ben ise nankörün biriydim, anneciğime babacığıma verdiğim üzüntüye bile aldırmıyordum, bu akşam da meyve yemeden gidecektim yatağa, sinema konusunu da gelecek karnede görüşecektik.

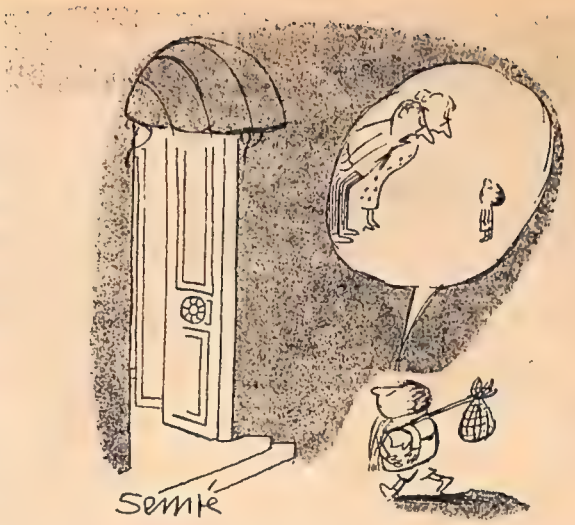

İşte bunları söyleyecekti babam, tıpkı geçen ayki, daha evvelsi ayki gibi, ama ben bıktım. Kendisine, çok mutsuz olduğumu, evden kaçacağımı, çok uzaklara gideceğimi söyleyeceğim. Beni çok arayacaklar ama ben sadece yıllar sonra, çok zengin olunca döneceğim, babam da, hiç bir yere varamayacağımı söylemiş olduğu için utanacak, insanlar da beni parmakla göstermeye, benimle alay etmeye cesaret edemeyecekler, annemi, babamı sinemaya götüreceğim, herkes: "Bakın Pıtırcık'a, ne kadar zegin. Annesi babası ona karşı çok iyi davranmadılar, ama Pıtırcık yine de onları sinemaya götürüyor" diyecekler. Öğretmenle müdürü de sinemaya götürmeye karar verdim ve birden kendimi evin önünde buldum.

Kendime tatlı tatlı hikayeler anlatırken karnemi unutmuş, hemencecik eve varmıştım. Koca bir düğüm takıldı boğazıma. "Çekip gitsem, yıllar sonra dönsem belki daha iyi olur" diye düşündüm, ama karanlık bastırıyordu, annem bu saatte sokaklarda sürtmemden hoşlanmaz. İçeri girdim.

Annemle babam, salonda konuşuyorlardı. Babam bir sürü kağıt sermişti masanın üstüne. Hiç keyifli bir hali yoktu. "Ne biçim iş bu, diyordu. Bu evde harcanılan parayı gören de, beni milyoner sanır! Şu faturalara bak. Şu bakkalın çıkardığı hesaba bak. Şu kasabınkine bak! Tabii parayı siz kazanmıyorsunuz!" Annem de pek keyifsizdi. Babama, zamlardan hiç haberi olmadığını, bir gün pazara çıkıp fiyatları görmesini söyledi. Artık annesinin evine dönecekti, üstelik babam, bütün bunları çocuğun önünde konuşmamalıydı. Ben, karneyi babama uzattım. Babam, karneyi açtı, altına imzasını attı: "Çocuğu ne karıştırıyorsun bu işe. Senden tek istediğim, bana rostonun neden bu kadar pahalı olduğunu açıklaman." diyerek karneyi elime verdi. Annem bana "Git odanda oyna" dedi. Babam da "Hadi canım, dedi. Hadi git odana."

Odama girdim, yatağa uzandım, ağlamaya koyuldum.

Ne yani, annem babam, beni sevseler, benimle biraz daha fazla ilgilenirlerdi değil mi ama!

TEMEL REİS

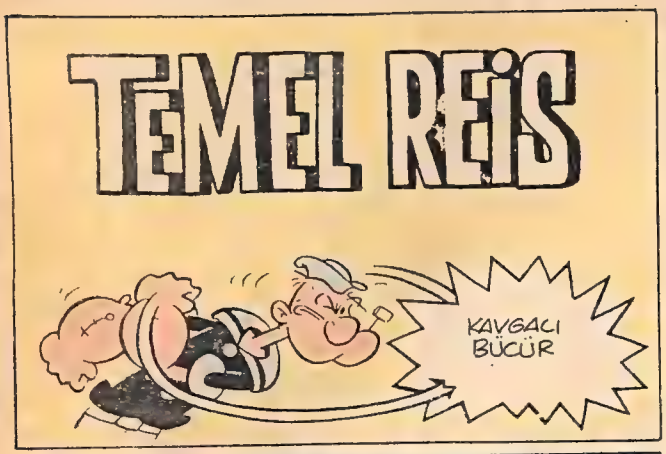
KAVGACI BÜCÜR

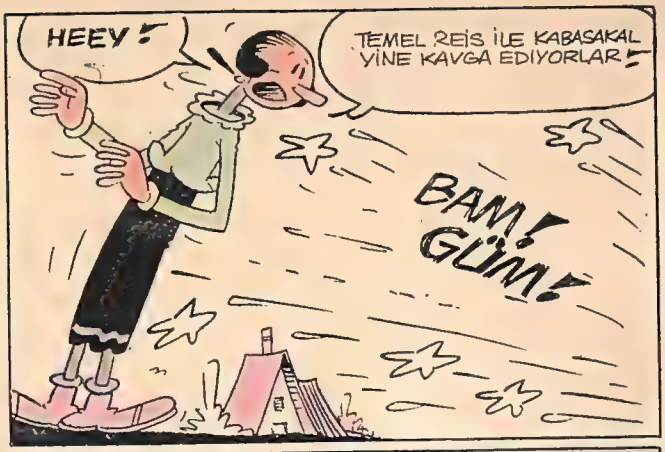
HEEY!
TEMEL REİS İLE KABASAKAL YİNE KAVGA EDİYORLAR!
BAM! GÜM!

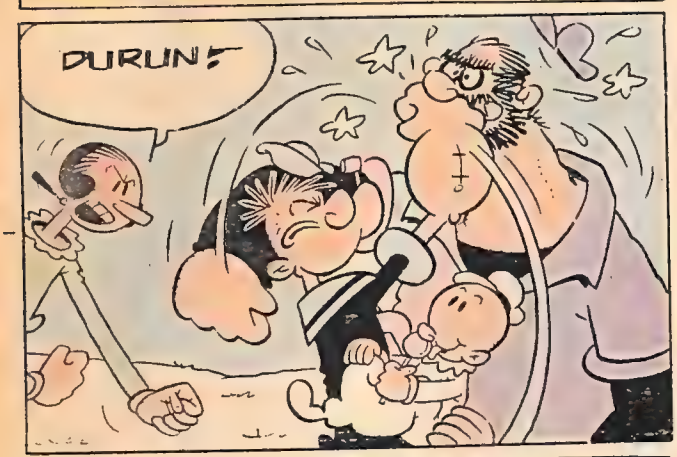
DURUN!

UTANIN! KÜÇÜK BİR ÇOCUĞUN ÖNÜNDE KAVGA ETMEK HOŞ BİR ŞEY Mİ?...

ÜSTELİK SOKAKTA KAVGA EDİYORSUNUZ! YA ÖTEKİ ÇOCUKLAR NE OLACAK...

ONUN DA SİZLER GİBİ KAVGACI OLMASINI MI İSTİYORSUNUZ?...
ŞAPIRT!

ÇAAT!

SAFİNAZ KONUŞURKEN USLU OLMALISIN BÜCÜR!
NEREDE KALMIŞTIN SAFİNAZ?
ÖNEMİ YOK.. ARTIK ÇOK GEÇ!
?

Daniel Defoe

KAPTAN SINGLETON'UN SERÜVENLERİ

Daniel Defoe

1660'da Londra'nın Cripplegate kasabasında doğdu. Bir kasabın oğludur. Öğrenimini yörenin ünlü okulu "Dissenting Koleji"nde tamamladı. İş hayatına atıldı. 1683'de evlendi. Karısı kralın yakınıydı. Defoe gezilere çıkmaya başladı. İspanya ve Portekiz'i gördü. Dinle, sosyal yaşamla, politika ile ilgili bir çok yazılar yazdı. Sonunda İngiliz Hükümetince yazar olarak atandı.

"Robinson Crusoe" Defoe'nin ilk romanıydı. birinci bölümünü 1719'da yayımladı. Birkaç ay içinde bu eserin ikinci bölümünü de tamamladı. Kitap büyük ün kazandı. Bir çok dillere çevrildi. Serüven romancılığında yeni bir dönem açtı. Kendisinden sonra gelen bir çok yazara esin kaynağı oldu.

"Robinson Crusoe"nin yayımlanışını izleyen beş yıl içinde Defoe en önemli eserlerine verdi. Bunlar 250'yi geçer. "Moll Flanders", "Colonel Jack", "Memoirs of a Cavalier", "A Journal of the Plague Year", "The history of Peter the Great" eserleri arasında sayabildiklerimizdendir.

ADIM BOB..BOB SİNGLETON, ŞİMDİ SİZE SERÜVENLERİMİ ANLATACAĞIM..ANNEMLE BABAM, BEN ÇOK KÜÇÜKKEN ÖLMÜŞ OLACAKLAR.ÇÜNKÜ ÇOCUKLUĞUM ÇOK ÇEŞİTLİ VE ÇOK HÜZÜNLÜ YERLERDE GEÇTİ HEP. TA Kİ BİR GÜN...
KÜÇÜK BİR İNGİLİZ KENTİNİN RIHTIMINDA DOLAŞIRKEN...
HEY DELİKANLI.YOLCULUK ETMEK VE DÜNYAYI TANIMAK İSTER MİYDİN?
OH, TABİİ İSTERİM BEYİM...
BU GÖRDÜĞÜN GEMİ BENİMDİR. BANA BİR MUÇO GEREK..
HI?.GERÇEK Mİ BU BEYİM?.
GEMİCİ YAŞANTIM İŞTE BÖYLE BAŞLADI...
HER YER PIRIL PIRIL OLACAK.TAMAM MI KÜÇÜK GEMİCİ.HADİ BAKİM İŞİNE...
PEKİ BEYİM.
BİR KAÇ YIL O GEMİDE ÇALIŞTIM.YENİ DÜNYA AÇIKLARINDA AVLANAN BİR BALIKÇI GEMİSİYDİ...
ARTIK GÜÇLÜ KUVVETLİ BİR DELİKANLI OLMUŞTUM... DENİZ VE GEMİ İŞLERİNDEN DE OLDUKÇA ANLIYORDUM...
AMA BİR GÜN, NEWFOUNDLAND'DEN DÖNERKEN...
KORSANLAR. BİR KORSAN GEMİSİ...

HERKES YERİNE. ÇABUK OLUN TEMBELLER. MAHVE-DECEKLER BİZİ...

RÜZGAR GÜZEL ESİYORDU VE AZ SONRA KORSAN GEMİSİ...

HAZIR OLUN!

YANIMIZA YANAŞTI. KORSANLAR GÜÇLÜ VE KALABALIKTI....

BİRDEN GEMİYE DOLUŞTULAR...

HAYDİ. İLERİ...

ACIMASIZ BİR ÇARPIŞMA BAŞLADI..

ÇEKİLİN AL-ÇAKLAR!..

AMA KANLI BİR ÇARPIŞMADAN SONRA...

YENİLDİK. ŞİMDİ BİZİ BEKLEYEN, KÖLELİK YA DA ÖLÜM...

BELKİ DE DEĞİL BEYİM.. KORSANLARIMIZ CEZAYİRLİ. CEBELİTARIK'TAN GEÇMEK ZORUNDALAR. O DAR BOĞAZDAN GEÇERKEN TUZAĞA DÜŞEBİLİRLER..

YALNIZCA BİR VARSAYIM OLAN BU SÖZLER, BİRKAÇ SAAT SONRA GERÇEĞE DÖNÜŞECEKTİ...
DİKKAT. BİR KORSAN GEMİSİ...
TOPLARI HAZIRLAYIN. İLK KOMUT İÇİN HAZIR OLUN...
¡BOOM!
BU KÖROLAŞI PORTEKİZ SAVAŞ GEMİSİ BİZİ DURDURMAK NİYETİNDE. BÜTÜN YELKENLER AÇILSIN...
YANAŞALIM.. BİR SALDIRIYA HAZIR OLUN...
BİR SAAT SONRA...
GEMİNİN YARISI YANIYOR. TESLİM OLMAZSAK BATACAĞIZ...
TESLİM OLMAYIZ BİZ. ÇARPIŞMAYA HAZIR OLUN..
SAVAŞ GEMİSİ YANAŞIP DA İÇİNDEKİLER SALDIRIYA GEÇİNCE...
İLERİ ...
KORSANLAR YENİLGİYE UĞRATILDI...

İNİP BAKIN BAKALIM. BELKİ TUTUKLULAR VARDIR...
VE TAM BİZİ KURTARDIKLARI SIRADA...
ÇABUK... GEMİ BATIYOR...
GEMİNİN İSKELETİ, ALEVLER İÇİNDE SULARA GÖMÜLÜYORDU...
KURTULABİLMEMİZ BİR MUCİZE OLDU EFENDİM... AMA... NEYİNİZ VAR?
HASTAYIM DELİKANLI.. HEM DE İYİCE HASTA...
BİZİ KURTARAN GEMİ LİZBON'A GİDİYORDU...
HEY MUÇO.. İN AŞAĞIYA.. KAPTANIN ÖLMÜŞ...
YOO...
KAPTAN!..
EVET ÖLMÜŞ. HUZUR İÇİNDE YATSIN..
Oooo
ŞİMDİ BEN NE OLACAĞIM?.. YABANCI ÜLKEDE, SAHİPSİZ.
Ooooo

BENİM İÇİN BİR BABADAN FARKSIZDI...
ŞANSIMA, O GÜN, BİZİ KORSANLARDAN KURTARAN PORTEKİZ GEMİSİNİN LİSTİNDE...
BİR SANİYE GEMİCİ... GALİBA SAHİPSİZ KALDIN. ÖYLE DEĞİL Mİ? İSTERSEN SENİ GEMİME MUÇO OLARAK ALABİLİRİM...
SAĞOLUN!
İKİ GÜN SONRA, BREZİLYA KIYILARINA DOĞRU YOL ALIYORDUK...
NE KADAR ŞANSLIYIM. HEMEN İŞ BULABİLDİM...
AMA KORLUYUCUM HAKKINDA ÇOK YANILIYOR MUSUN...
DİKKAT ET DELİKANLI. BU KAPTAN DOSTUN TEHLİKELİDİR. ONA GÜVENME...
NE DEMEK İSTİYORSUN?
SURAYA BAK, ANLARSIN...
HI?..
ÇÜNKÜ KORLUYUCUM... GEMİNİN EN ACIMASIZ ADAMIYDI...
HAYDİ, TEMBEL... İŞ BAŞINA!..
DAHASI VAR.. KAPTAN DA, ÖBÜR SUBAYLAR KADAR ACIMASIZDIR. KÖTÜ GEMİYE DÜŞTÜN DOSTUM...
BELKİ ABARTIYOR DİYE DÜŞÜNMÜŞTÜM. ÖNÜNDE SONUNDA BU GEMİ, BİZİ KORSANLARDAN KURTARMIŞTI. AMA HAKLI OLDUĞUNU ANLADIM...
ÖNÜMDEN ÇEKİL, SALAK!

DAYANILIR GİBİ DEĞİL. İKİ GÜNDÜR AĞZIMIZA BİR LOKMA EKMEK GİRMEDİ...
İKİ GÜN SONRA, BENİ İŞE ALAN ADAMDAN ÜCRETİMİ İSTEYİNCE..
BU GEMİDE YAŞADIĞIN YETMİYOR MU İNGİLİZ? HAYDİ BAS GİT!..
PAF!
BENİM GİBİ HAKLARI YENEN BİRKAÇ KİŞİYLE TOPLANIP, HAKLARIMIZI KORUMAYA KARAR VERDİK..
KARANLIK BASINCA HEPİMİZ GİLVERTEDE TOPLANALIM. SUBAYLARI TUTUKLAR, ONLARI HAKKIMIZI VERMEYE VE BİZİ EN YAKIN LİMANDA BIRAKMAYA ZORLARIZ.
AMA BİLMEDİĞİMİZ BİR ŞEY VARDI...
BİR AYAKLANMA HA? GÖRÜRSÜNÜZ..
BİRKAÇ DAKİKA SONRA, TUTUKLANIP KAPTANIN HUZURUNA ÇIKARILDIK.
İPİ HAKKETTİNİZ..AMA SİZİN İÇİN DAHA İYİ BİR ÇÖZÜM DÜŞÜNDÜM...
SİZİ YAMYAMLARLA DOLU BU ADAYA BIRAKACAĞIZ...
HAYIR, YAPMAYIN!
ACIYIN! İPİ BİN KEZ YEĞLERİZ...
BİRKAÇ TÜFEK, BİRAZ DA YİYECEK VERECEĞİZ SİZE, O KADAR...

BİR SAAT SONRA...
AZ SONRA YAMYAMLARA YEM OLACAKLAR...
HA, HA.. ARANIZDA MUT-LULUKLAR DİLERİZ.
NE OLA-CAK ŞİMDİ?..
SIKILMAYIN, YAMYAMLAR BİZİ BULUNCA İŞİMİZİ ÇABUK BİTİRİRLER...
BU ARADA GEMİDE...
ARKADAŞLARI-MIZI BU ARADA TEK BAŞLARINA MI BIRAKACAĞIZ?
DOĞRU OLMAZ..
KAPTANA İYİ BİR DERS VERELİM, ONLARA KATILALIM.
BENİ İYİ DİNLEYİN. BU GECE GEMİDEN AYRILIYORUZ. KİM GELMEK İSTİYOR?..
BEN.
BEN..
BEN DE...
VE GECE YARISI...
KÜREKLERE SARILIN, KAPTAN UYANMA-DAN...
AZ SONRA, ADADA, EPEY KALABALIK BİR GRUP OLUŞTUK..
DAYANIŞMANIZ İÇİN TEŞEKKÜRLER... YERLİ-LERE KENDİMİZİ SAYDIRA-CAK KADAR KALABALIK OL-DUK SANIRIM...
BENCE DE BOB.
EVET, SALDIRMA-YA YÜREKLENEMEZ-LER...

ARTIK HİÇ KORKMUYORDUK...
BİZİ BURADAN GÖTÜRECEK BİR GEMİ YAPMALIYIZ...
BRAVO. YARIN ERKENDEN İŞE KOYULURUZ...
TABİİ, O SIRADA BİZİLERİ İZLEYEN GÖZLERDEN HABERSİZDİK.
ERTESİ GÜN ADAYI TANIMAYA VE YİYECEK TOPLAMAYA KARAR VERDİK...
BURADA, BİR SURLI GEMİ YAPACAK KADAR AĞAÇ VAR...
FENA MI?..
BU ADANIN, GELENEKSEL DENİZ YOLLARININ ÇOK UZAĞINDA OLDUĞUNU BİLMİYORLAR...
Oooooo
ÖZELLİKLE İYİ KALİTE AĞAÇ KESMEYE BAKMALIYIZ. BEN DE GELİYORUM. BURADA BİR NÖBETÇİ BIRAKIRIZ...
BİR SANİYE BOB SİNGLETON. KAPTAN OLMAK İÇİN GEREKLİ BÜTÜN ÖZELLİKLERE SAHİP OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUZ. SENİ ŞEF SEÇTİK...
EVET BOB. HEPİMİZ AYNI FİKİRDEYİZ...
AMA... BEN...
ŞAŞIRMAMA KARŞIN KABUL ETTİM AMA GEMİ YAPMA DÜŞÜNCEMİZ ÇABUK SUYA DÜŞTÜ...
EVET, HAKLISIN. DÜŞÜNMEDİK...
BUNU NASIL YAPACAĞIZ? NE DEMİRLERİMİZ NE DE ÇİVİLERİMİZ VAR..
EN FAZLA BİR KAYIK YAPABİLİRİZ. AÇIK DENİZDE BİR GEMİYE RASLAYANA KADAR BİZE YETER...

AÇIK DENİZLERDE AKINTI, BİZİ GEMİLERİN DAHA SIK GEÇTİĞİ DENİZLERE SÜRÜKLER...
O SIRADA...
DİKKAT, BAKIN!
YAMYAMLAR!
MAHVOLDUK!
SİLÂHLARA SARILIN!
HAYIR, BU ŞEKİLDE HİÇ BİR ŞEY ELDE EDEMEYİZ...
CEBİMDEN BİRKAÇ MADENİ PARA ÇIKARMAK AKLIMA GELDİ:
BUNLAR SİZİN. BİZ SİZİN DOSTUNUZUZ. ALIN!
YAVAŞ YAVAŞ, MADENİ PARAYA DOĞRU YAKLAŞTILAR...
UNGHAIA! MOA-MOA!
HOŞUNA GİTTİ GALİBA...
BU MADENİ PARALAR BİZİ KURTARMIŞTI...
MOA MOA BUNGHASSA.
MOA.. MOA...
AL MOA, MOA..
SEN BİR DAHİSİN SINGLETON. KURTARDIN BİZİ...
HIMM.. SEN KAPTAN OLMALIĞIN DEMEMİŞ MİYDİM BEN...
BİR HAFTA GEÇTİ ARADAN. BÜYÜK BİR KAYIK YAPMIŞTIK...
HAYDİ ÇOCUKLAR. ADANIN ÇEVRESİNİ BİR DOLAŞALIM...

KAYIĞA BEŞ ADAM BİNDİK. ÖTEKİLER KIYIDA KALDI...

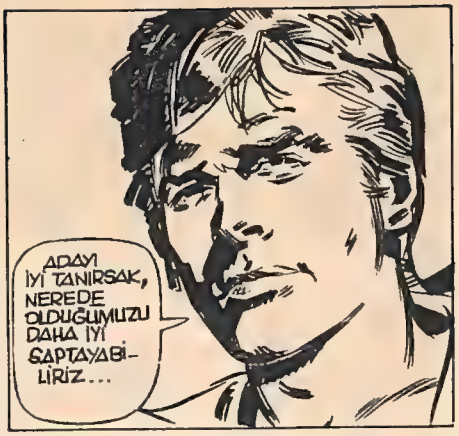

BU ARADA ADADAKİ YERLİLERİN DOSTLUĞUNU DA KAZANMIŞTIK. ŞEFLERİ, GİDECEĞİMİZİ ÖĞRENİNCE...
BİR ANI VERMEK İSTİYORLAR...
SAĞOL DOSTUM.. ÇOKTANDIR ET YEMİYORDUK..
SONUNDA BİR SABAH, DENİZE AÇILDIK...
EĞER HESAPLARIMDA YANILMIYORSAM, BU ADA MADAGASKAR DOĞRULTUSUNDAKİ AFRİKA KIYILARININ KARŞISINA DÜŞÜYOR..
AMA HİÇBİR GEMİYE RASLAMADIK VE BİRKAÇ HAFTA SONRA BİR SÜRÜ NEHRİN DÖKÜLDÜĞÜ BİR KOYA VARDIK...
EN GENİŞİ BU. BURADAN GEÇECEĞİZ...
HIMM...AFRİKA'DA ARTIK HİÇBİR UYGAR ÜLKEYİ DÜŞLEYEMEYİZ BOB...
BU OLAYIN OLDUĞU TARİHLERDE AFRİKA UYGARLIĞIN DIŞINDA KALIYORDU...
AMA BARİ KARADAN, AVRUPALI GEMİLERİN GEÇTİĞİ BİR LİMANA VARMAYA ÇALIŞABİLİRİZ...
AZ SONRA YERLİLERİN BULUNDUĞU BİR KÖYE VARDIK...
CHUANGA-LA KOA KOA...

BİZİ GÖRDÜKLERİNE PEK SEVİNMEDİLER GALİBA...
DİKKATLİ OLUN. GÖZÜNÜZÜ DÖRT AÇIN VE YALNIZ SALDIRIRLARSA ATEŞ EDİN..
OLDU BOB!
BANGHOSA, YAKALEA...
SALDIRIYORLAR!
HAVAYA ATEŞ EDİN...
DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ, BU İNSANLAR, HAYATLARINDA İLK KEZ SİLAH SESLERİ DUYUYORDU..
¡BANG! ¡BANG!
KAÇIYORLAR... ONLARA YETİŞELİM. BİZE KILAVUZLUK EDEBİLİRLER...
KÖYE VARINCA...
DİKKAT.. BARAKALARINA SIĞINDILAR. BİRDEN ÜSTÜMÜZE SALDIRABİLİRLER...

HAYDİ.. BİRKAÇ TANESİ BİZE KILAVUZLUK EDEBİLİR..

GEMİCİLERİN SİLÂHLARINDAN ÜRKEN YERLİLER, ÖNÜMÜZDE YERE KAPANDILAR...
BUONGO!.. BUONGO!..
KUŞKUSUZ, İLK KEZ SİLÂH SESİ DUYUYORLAR...

UYGAR BİR LİMANA VARMAK İSTEDİĞİMİZİ ONLARA ANLATMAYI DENEYELİM...

AZ SONRA...
SİNGLETON'U KAPTAN SEÇMEKLE ÇOK İYİ ETTİK...

BİLMEDİĞİMİZ BİR DENİZ YOLCULUĞUNA ÇIKMAKTANSA, KUZEYE DOĞRU ÇIKIP, KARADAN ATLANTİK'E VARMAYI DENEMEK DAHA AKILLI OLDU....

YOLCULUK BİRKAÇ GÜN SÜRDÜ. SONUNDA...
BAKIN, ÇÖL...

HAYDİ ÇOCUKLAR YÜRÜYÜN!

BÜYÜK BİR SU SIKINTISI VE ÇOK ZOR GÜNLER SONUNDA, BİR SABAH BİR VAHAYA VARDIK...
KAPTAN SİNGLETON, BİRKAÇ GÜN DİNLENMEMİZİ ÖNERİYORUM.
ÇOK İYİ FİKİR DOSTUM. KAMP KURALIM.

VAHADA BEŞ GÜN KALDIKTAN SONRA..
HEY KAPTAN, DUYUYOR MUSUN?
BU SESLERİ TANIMAMAK OLMAZ NAKSIZ DOSTUM
GRRROOUU!
ÇÖLÜN YABANIL HAYVANLARI ZİYARETİMİZE GELMİŞTİ.
AÇ ASLANLAR! SALDIRMAYA HAZIRLAR.. HERKES SİLÂHINA SARILSIN..
NE OLUYOR?.
ASLANLAR.KENDİMİZİ KORUMALIYIZ..
BENİ KORUYUN!
BANG!
GİDİYORLAR, BOB...
EVET GİDİYORLAR, AMA YARIN AKŞAM, ÇOK DAHA KALABALIK OLARAK GELECEKLER.. ÜZGÜNÜM AMA YOLA KOYULMALIYIZ.

ERTESİ GÜN YOLA DÜŞTÜK VE İKİ GÜN SONRA...
AĞAÇLAR! ÇÖL BİTTİ...
UFF... HELE ŞÜKÜR!
YİNE BİR AKARSUYU İZLEYEREK ORMANA DALDIK...
BAK BOB. BU AKARSU KUZEYE AKIYOR...
HIMM... NİL'İN BİR KOLU OLMALI. BELKİ DE NİL'İN KENDİSİDİR...
VE BİR GÜN, NEHİRDE...
HEY BAKIN. ALTIN...
BU BÜYÜK BİR ŞANS. TOPLAMAYA KOYULALIM...
"ORADA, BİRKAÇ HAFTA ALTIN ARADIK..."
DİKKAT!. BİR TİMSAH!.
AAAHH!
BANG!

UF..SAĞOL KAPTAN!..
GİDELİM ARTIK. YETERİNCE ALTIN TOPLADIK...
SAATLERCE YÜRÜDÜKTEN SONRA...
HEY "BWANA" KAPTAN, BAK!
KÖYDE BİR BEYAZ!
AZ SONRA...
İNGİLİZSİNİZ. SİZ DE BENİM GİBİ...
KİMSİNİZ? BURADA İŞİNİZ NE?..
BEN GİNE'DEKİ İNGİLİZ FABRİKASININ MÜDÜRÜYÜM.. YERLİLER FABRİKAYI YAĞMA ETTİ... BEN DE BURAYA KADAR KAÇMAK ZORUNDA KALDIM...
"...O ADAMLA İYİ DOST OLDUK. ALTIN ARAMAKTA BİZE YARDIMCI OLDU. ARADAN BİRKAÇ HAFTA GEÇTİ..."
KÖYÜNÜZE DÖNEBİLİRSİNİZ DOSTLARIM. SAĞOLUN. DOSTUMUZ YOLLARI İYİ BİLİYOR. BİZİ BİR LİMANA KADAR GÖTÜRÜR..
"BU KEZ YOLCULUĞUMUZA KIYIDAN DEVAM ETTİK...
BİR GEMİ BULURUZ UMARIM...

"BİR SÜRE SONRA BİR HOLLANDA FABRİKASINA VARDIK."
ALTINI PARAYLA DEĞİŞTİRMEYE ÇALIŞACAĞIZ..

BU İŞ KOLAY OLDU...
ŞİMDİ ARKADAŞLAR, HERKES KARAR VERMELİ. BEN İNGİLTERE'YE DÖNÜYORUM...

HER ŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER...
BİZİM İÇİN YAPTIĞINI HİÇ UNUTMAYACAĞIZ.

KAPTAN SİNGLETON, BEN DE FABRİKAMA DÖNÜYORUM...

BİRKAÇ SAAT SONRA ÜLKEME GİDEN BİR GEMİYE BİNEBİLDİM...
HEPSİNİ ÇOK ÖZLEYECEĞİM.

BU UZUN YOLCULUKTAN SONRA ÜLKEME ZENGİN BİR ADAM OLARAK DÖNÜYORDUM...

İLK İŞ OLARAK KENDİME GÜZEL BİR GİYSİ ALDIM...

HEMEN O GÜN BİR İŞ DE BULABİLDİM...
SENİ İŞE ALIRIM DELİKANLI. AMA KOŞULLARIMI KABUL EDERSEN...
HII?..

GEMİM, İNGİLTERE HESABINA ÇALIŞAN BİR KORSAN GEMİSİ... CESUR BİRİNİ GEREKSİNİYORUM...
KORSAN MI? BEN Mİ?
FİKİR HOŞUMA GİTTİ VE İKİ SAAT SONRA...
YELKENLERİ AÇIN!
YENİ YAŞAMIN HOŞUNA GİDİYOR MU BOB?..
KARAR VERMEK İÇİN DAHA ÇOK ERKEN...
BİR HAFTA SONRA, UFUKTA BİR İSPANYOL GEMİSİ GÖRÜNDÜ...
BU GEMİYE SALDIRACAĞIZ. İSPANYOLLAR ÇOK İYİ GEMİCİDİR. ÇOK DA CESURDURLAR..
HERKES YERİNE.. TOPLARI HAZIRLAYIN...
İNGİLİZ KORSANLARI... ÇARPIŞMAYA HAZIRLANIN...
İNGİLTERE ADINA İLK KORSANLIĞIM İŞTE BÖYLE OLDU. İSPANYOLLAR KENDİLERİNİ YİĞİTÇE SAVUNDULAR VE...
HAYDI, ÇABUK BURADAN UZAKLAŞALIM. YOKSA BİZİ GEMİSİZ BIRAKACAKLAR...

ÇOK İYİ ÇARPIŞTIN. SÖZ VERİYORUM ELİMİZE DÜŞEN İLK GEMİ SENİN OLACAK BOB...
NE DEMEK İSTİYORSUNUZ?
HARRİS KAPTANIN SÖZÜ... O GEMİNİN KAPTANI OLACAKSIN BOB SİNGLETON...
GER... GERÇEK Mİ BU?
KAPTAN ÇOK CİDDİYDİ. SÖZÜNDE DE DURDU... BİR HOLLANDA GEMİSİYLE KARŞILAŞTIĞIMIZDA...
ZAFER BİZİMDİR...
SALDIRIYI BEN YÜRÜTTÜM VE...
İNGİLTERE ADINA SENİ BU GEMİNİN KAPTANI İLAN EDİYORUM....
ARADAN İKİ YIL GEÇTİ... İNGİLİZ KORSANI OLARAK ÜNÜM ARTIYORDU...
İLERİ DOSTLARIM...
BAŞKA NE İSTEYEBİLİRDİM. PARAM VARDI, BİR GEMİNİN KAPTANIYDIM. İNGİLTERE HÜKÜMDARI BENİ DOSTLUĞUYLA ONURLANDIRIYORDU. BİR GÜN, FİLİPİN KIYILARI YAKININDA...
KAPTAN SİNGLETON. UFUKTA İKİ PORTEKİZ SAVAŞ GEMİSİ VAR.
HMM.. HOŞGELDİN DEMEK İSTİYORLAR...

HERKES YERİNE...
HI? SALDIRMAYI DÜŞÜNMÜYORSUNUZ SANIRIM. İKİ GEMİ BUNLAR...
HERKES YERİNE DEDİM DOSTUM. SEN DE. ÇARPIŞACAĞIZ...
AMA BEN DE, BUNUN BİR...
ÇILGINLIK OLDUĞUNU ANLAMIŞTIM...
HIM.. DİŞLERİNE KADAR SİLAHLILAR...
PEKİ. HEMEN DÖNÜYORUZ. HEMEN...
AMA ARTIK ÇOK GEÇTİ.
DAHA ÇABUK. BİZİ BATIRACAKLAR. DÖNÜYORUZ...

BUNLAR BİZİ MAHVETMEDEN, BİR DAİRE ÇİZİN..
DAHA ÇABUK..!
ORADAN UZAKLAŞMAYI BAŞARABİLDİK VE HİNT OKYANUSUNA GEÇTİK...
SANCAK TARAFINDAN BİR GEMİ...
HAZIRLANIN..
BUNLAR, ÇİN KORSANLARI. GEMİLERİ HAZİNELERLE DOLUDUR...
BİR SAAT SONRA...
HAYDİ ÇOCUKLAR, İLERİ...
TESLİM OLUN!
AL SANA.

BU ÇETİN ÇARPIŞMANIN SONUNDA, BENİM DE YÜZÜM GÜLMÜŞTÜ...

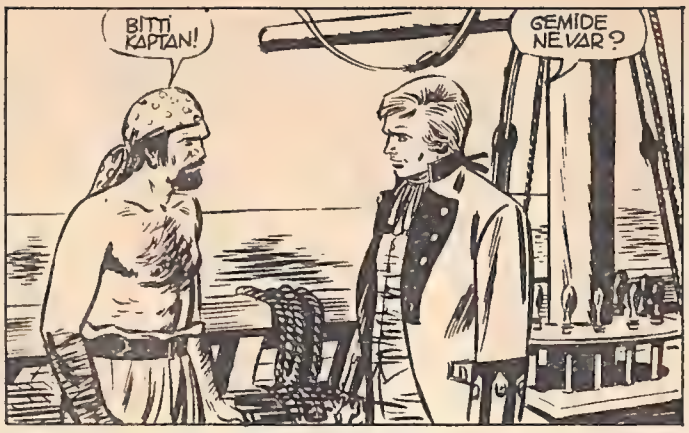
BİTTİ KAPTAN!
GEMİDE NE VAR?

PARALAR, MÜCEVHERLER, DEĞERLİ TAŞLAR, GERÇEK BİR HAZİNE...

ZENGİNLİKLERİ GEMİMİZE YÜKLEDİKTEN SONRA ÇİNLİ KORSANLARI DENİZİN ORTASINDA GEMİLERİNDE BIRAKTIK...
HMM... SANIRIM BU SERVETTEN BİZE DÜŞEN PAY DA ÖNEMLİ OLACAK. ARTIK ZENGİNİZ DOSTUM...

KRALLIK İÇİN GİRİŞTİĞİMİZ BU İŞ BURADA BİTER DOSTLARIM. HEMEN İNGİLTEREYE DÖNÜYORUZ...

BİR KAÇ GÜN SONRA, GÖRDÜĞÜM BİR ADAYA YANAŞIP, YİYECEK YÜKLEMEYE KARAR VERDİM...
BEN DE SİZLE GELİYORUM. ÖTEKİLER GEMİDEN AYRILMASIN...

YAVAŞ!

TABİİ, O ADADA BİZİ BEKLEYENLERDEN HABERSİZDİK...

GUWALU-WA-KOA.. ALEAKALA..
ISSIZ BİR ADA GALİBA...
HMM... İNŞALLAH BU ADALARDA YAMYAMLARIN OLDUĞUNU DUYMUŞTUM KAPTAN...
YAMYAM MI? KE..KEŞKE BENİM YERİME BAŞKA BİRİNİ ALSAYDINIZ....
HA HA HA... KORKMA CANIM...
BENİMLE GELİN..
KO...KORKMAYDIM HA? NASIL KORKMAM Kİ?..
ORMANA DAHA YENİ DALMIŞTIK...
YAMYAMLAR!
HI?.

DİKKAT!
BANG!
ALEKALA...
GERİ ÇEKİLİN KALABALIKLAR! HEMEN KAYIĞA...
KAYIĞA VARAMAYACAĞIZ. ÜSTÜMÜZE GELİYORLAR...
SİZ GİDİN VE BEKLEYİN. BEN ONLARI TABANCAMLA OYALARIM...
BOB ONLARI OYALARKEN, ÖTEKİLER DE UMUTSUZCA KAYIĞA DOĞRU KOŞUYORLARDI...
BU SIRADA GEMİDE...
DİNLEYİN. YAMYAMLAR SALDIRIYOR...
BU FIRSAT BİR DAHA ELE GEÇMEZ. GEMİDEKİ HAZİNEYLE HEMEN KAÇALIM. ONU ARAMIZDA BÖLÜŞÜRÜZ...
AFERİN JOHN...
SEN BİR DEHASIN JOHN.

UF.. BENİ BEKLEYİN. BENİ YALNİZ BIRAKMA-YIN...

"ADAMLARIMIN KAYIĞA VAR-MASINI BEKLİYORDUM...

GEMİMDE İHANETE HAZIRLANIYORLARDI...
KRALLIĞA DÜŞEN PAYI DA ARAMIZDA BÖLÜŞECEĞİZ. ZENGİN OLDUK ARKADAŞLAR...
HAKLISIN!.
DEMİR ALALIM... KAPTANIMIZ SEN-SİN...

BEKLE-YİİİN!..

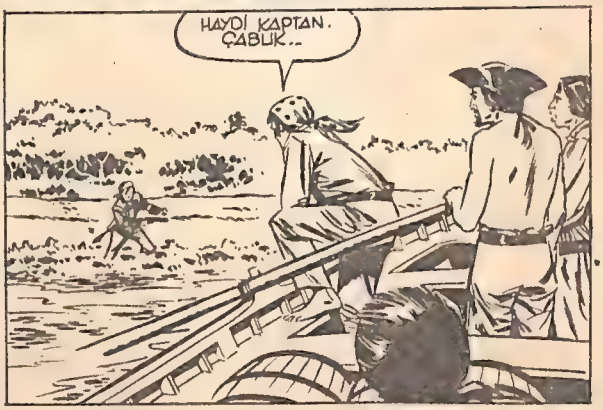
HAYDİ KAPTAN. ÇABUK..

HAKAHALAA... ULHAAAA...

KÜREKLERE SARI-LIN. HA GAYRET...

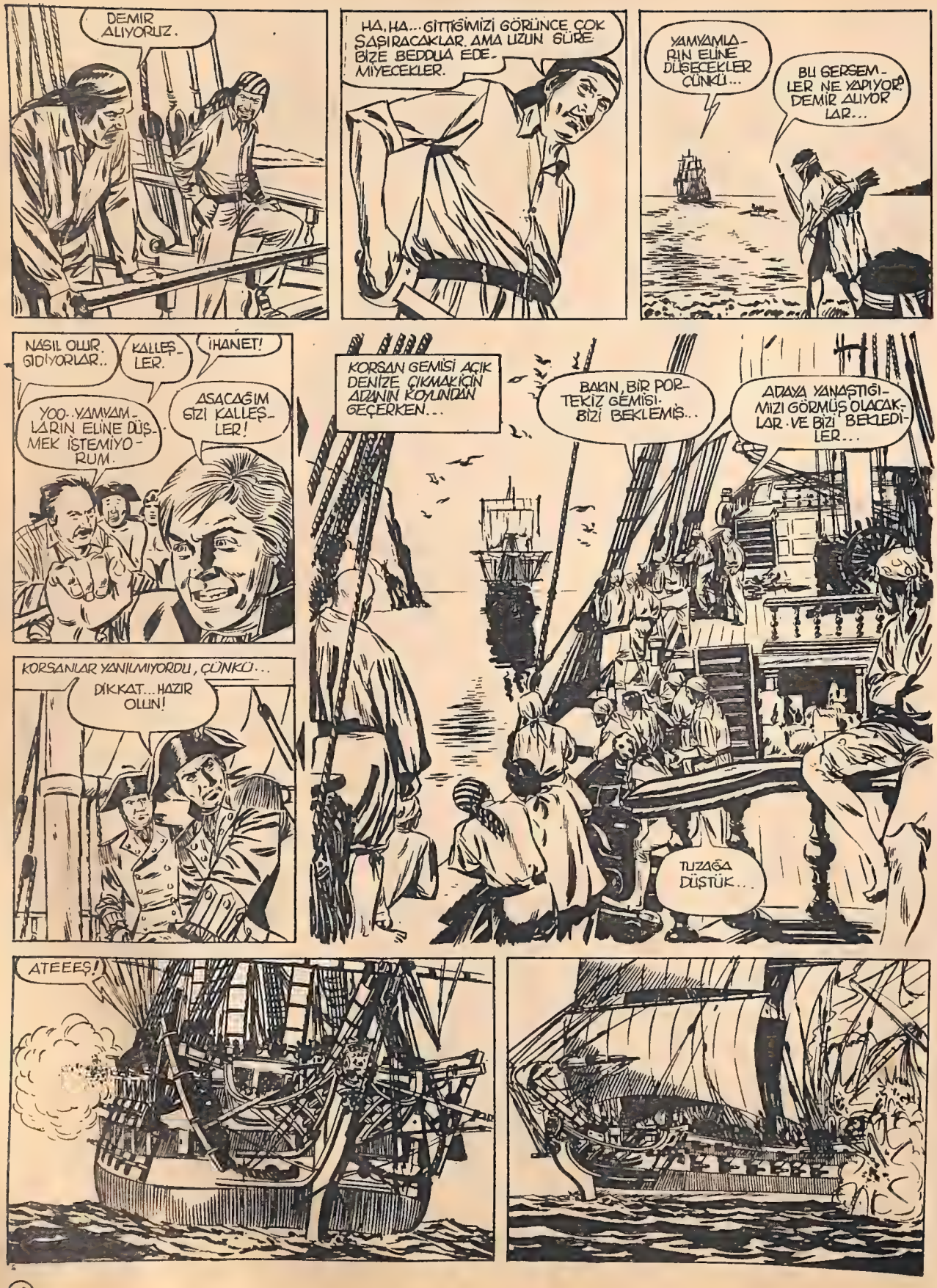
DEMİR ALIYORUZ.
HA, HA... GİTTİĞİMİZİ GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRACAKLAR. AMA UZUN SÜRE BİZE BEDDUA EDEMİYECEKLER.
YAMYAMLARIN ELİNE DÜŞECEKLER ÇÜNKÜ...
BU GERSEMLER NE YAPIYOR? DEMİR ALIYORLAR...
NASIL OLUR, GİDİYORLAR..
KALLEŞLER.
İHANET!
YOO.. YAMYAMLARIN ELİNE DÜŞMEK İSTEMİYORUM.
ASACAĞIM GİZİ KALLEŞLER!
KORSAN GEMİSİ AÇIK DENİZE ÇIKMAK İÇİN ADANIN KOYUNDAN GEÇERKEN...
BAKIN, BİR PORTEKİZ GEMİSİ. BİZİ BEKLEMİŞ...
ADAYA YANAŞTIĞIMIZI GÖRMÜŞ OLACAKLAR. VE BİZİ BEKLEDİLER...
KORSANLAR YANILMIYORDU, ÇÜNKÜ...
DİKKAT... HAZIR OLUN!
TUZAĞA DÜŞTÜK...
ATEEEŞ!

KAÇAN, KAÇSIN!
ATEŞ! İŞLERİNİ BİTİRENE DEK...
BU ÇARPIŞMANIN YARARLARINI AZ SONRA GÖRECEKTİK...
BAKIN, TOP SESLERİ YERLİLERİ KORKUTTU. KAÇIYORLAR.
SANIYORUM UCUZ KURTULDUK KAPTAN SINGLETON...
PORTEKİZ GEMİSİ PUSUDA BEKLİYORDU... HAİNLER CEZALARINI BULDU...
BU ARADA...
KAYIKLARI SUYA İNDİRİN. SAĞ KALANLARI TOPLAYIN. ONLARI YETKİLİLERE TESLİM EDERİZ.
BİZİ GÖRMEDEN, ADAYA GİTMELİYİZ. ÇABUK.

NE DERSİN KAPTAN. SONUNDA KURTARABİLDİK PAÇAYI...
BU BİZİM İÇİN GİZLİ BİR UYARIYDI. BEN ARTIK KORSANLIK YAŞAMIMA VEDA EDİYORUM...
BEN DE...
BEN DE...
BEN DE USANDIM ARTIK.
HAKLISIN KAPTAN!
KRALLIK İÇİN DE OLSA, BU YAPTIĞIMIZ DOĞRU BİR İŞ DEĞİL. HEM SONRA HER KORSANIN SONU BUDUR, YA DA İPTE SALLANMAK.
AZ SONRA, YENİDEN KIYIYA YANAŞINCA..
PLÂNIN NE KAPTAN - AÇ YAMYAMLARLA DOLU BU ADADAN NASIL KURTULACAĞIZ?
GEMİ BURADAN UZAKLAŞINCA KAYIĞI YİYECEKLE DOLDURUP AÇILIRIZ. BELKİ BİR GEMİYE RASLARIZ...
HIMM. BU ORMANA BİR DAHA MI DALACAĞIZ?
BEN YİYECEK FİLAN İSTEMEM...
BU ORMANA DALARSAK BİR DAHA SAĞ ÇIKAMAYIZ KAPTAN..
KORKAKLAR. İSTESENİZ DE İSTEMESENİZ DE GELECEKSİNİZ, YİYECEKSİZ AÇILAMAYIZ DENİZE...
PEKİ..BE..BEN DE KAYIĞIN BAŞINDA DURAYIM...

HAYDİ GELİN DEDİM KORKAKLAR!

AMA PORTEKİZ GEMİSİNİN TOPLARI, YERLİLERİ YETERİNCE KORKUTMUŞTU...
DÜŞÜNEBİLİYOR MUSUNUZ? BİR TEK YERLİ BİLE YOK ORTADA...

BİR SÜRÜ MEYVE TOPLADIKTAN SONRA...
SU DOLDURMAK İÇİN FIÇILARIMIZ YOK AMA...
ASMA KABAKLARI ARAYALIM. ONLARI BOŞALTIP KULLANABİLİRİZ...

ARTIK ADADAN AYRILABİLİRDİK...
KAYIĞA ARKADAŞLAR!

"YÜREKLERİMİZ UMUTLA DOLU. O KOCA OKYANUSUN ORTASINDA KAÇ GÜN KALDIK BİLMİYORUM..."

"SONUNDA, BİR HOLLANDA GEMİSİ BİZİ KURTARDIĞINDA, YARI BAYGINDIK. BİRKAÇ HAFTA SONRA...
SİZİ VENEDİK'TE BIRAKACAĞIM DOSTLARIM. YOLCULUĞUM ORADA SON BULUYOR...
SAĞOL KAPTAN... LAYIK OLDUĞUMUZDAN ÇOĞUNU YAPTIN SEN BİZE...

KARAYA VARDIKLARINDA...
BURADA AYRILIYORUZ DOSTLARIM. BENİM SON ÖĞÜDÜM; KORSANLIĞI BÜTÜNÜYLE BIRAKIN...

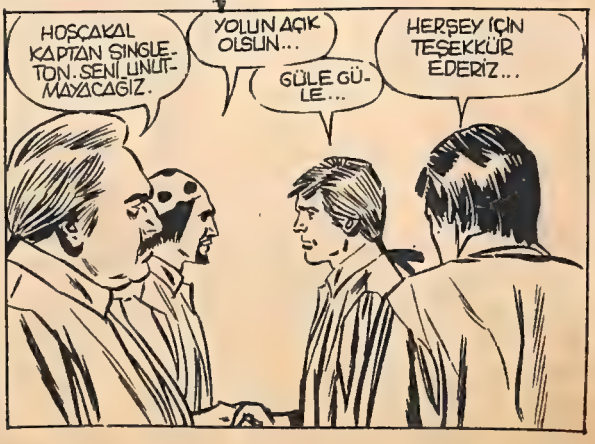
HOŞÇAKAL KAPTAN SINGLETON. SENİ UNUTMAYACAĞIZ.
YOLUN AÇIK OLSUN...
GÜLE GÜLE...
HERŞEY İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ...

"ARTIK O YAŞAMA BİR DAHA HİÇ DÖNMEYECEKTİM..."
İNGİLTERE'YE GİDECEĞİM. NAMUSUMLA KAZANDIĞIM PARALARLA, YERLEŞMEYE BAKACAĞIM...
İNGİLTERE'YE GİDEN BİR GEMİ BULMAK ZOR OLMADI. AMA KİMLİĞİMİ GİZLİYORDUM. YILLARCA KORSANLIK YAPMIŞTIM VE BU YAŞAMA BİR DAHA KESİNLİKLE DÖNMEK İSTEMİYORDUM...
BİLET ÜCRETİNİ GEMİDE ÇALIŞARAK ÖDEMİŞ OLURSUN...
SAĞOLUN!
VATANIMIN SANCAĞINI GÖRMEK, NE BÜYÜK MUTLULUKTU...
SONUNDA, KORSANLARIN O KARA SANCAĞINDAN KURTULDUM.
NE DÜŞÜNÜYORSUN? BU YAŞLI YELKENLİMİN SENİ İNGİLTERE'YE KADAR GÖTÜREMEYECEĞİNİ Mİ?..
YOO KAPTAN...
BÜTÜN İNSANLARLA BARIŞIK OLMAK NE GÜZEL, DİYE DÜŞÜNÜYORDUM...
"DENİZ KURDU BU SÖZLERİN ÇOK DERİNDEN GELDİĞİNİ DÜŞÜNDÜ..."
BEN SENİN BÖYLE BİRİ OLDUĞUNU ANLAMIŞTIM ZATEN OĞLUM...
HAYDİ ÇOCUKLAR.. DEMİR ALIYORUZ...
"YELKENLİ KIYIDAN UZAKLAŞTI. BU YOLCULUK, BİR DAHA HİÇ GİRİŞMEYECEĞİM YOLCULUKLARI DÜŞÜNDÜRDÜ BANA..."
SON

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

FOTOĞRAFLAR

Evlerimizin bir köşesinde unutulan, ara, sıra ortaya çıkan fotoğraflarımızdan sözediyorum. Değişik zamanlarda, çeşitli nedenlerle çektirip, bir süre sonra unuttuğumuz fotoğraflarımızdan. Okul sıralarından, gezilerden,mutlu ya da yaslı günlerden, düğünlerden, bayramlardan izler taşır fotoğraflar. Bize o günleri anımsatır.

"O zaman ne kadar şişmanmışım" dersiniz bakıp. "Annemle İzmir'e teyzemlere gitmiştik. Sekiz yaşındaydım. Bak şu soldaki teyzem. Kucağındaki de kızı." Bazılarının başkaları tarafından görülmesini istemezsiniz. Güzel çıkmamışsınızdır. Sizce, "O ağbinizin evlendiği gün çektirdiğiniz fotoğraf iyidir" Annenizse özlemiştir küçüklüğünüzü. Görmek ister. "Bakın benim minik kızıma" diye övünerek gösterir çevresindekilere. Belki oturaktasınız. Belki ağlamış bir yüzle, isteksiz bakıyorsunuz objektife.

Bazıları karşımıza çıkınca canımız sıkılır. Babanızın işsiz kaldığı, geçim sıkıntısı çektiğiniz, oldukça güçlü geçen bir kışın anılarını taşır. Anneniz gelir gözlerinizin önüne. Kardeşleriniz gelir.

Toplu çektirilmiş fotoğraflarda aramızdan ayrılanlar görülür. Parmakla gösterilir onlar. "Babaannem. Şu oturan. Bak yanında kardeşim var. Beni çok severdi rahmetli" denir. Adını bile unuttuğumuz arkadaşlar, tanıdıklar gülümser bize fotoğraflardan. "Kimdi şu çocuk?" diye sorarız." Ablası vardı beşinci sınıfta. Bize ders çalıştırırdı. Yok. Yok. Bu o değil. Onun adı Osmandı. Aklıma takıldı şimdi bak. Kimdi bu çocuk?"

Aşırı bir titizlikle saklar bazıları fotoğrafları. Özenle albümlere yerleştirir. Böyleleri fotoğrafa kurutulmuş çiçekler, değerli işlemeler, tablolar gibi bakarlar. Oysa fotoğraf ne denli kötü koşullarda çekilmiş olursa, olsun bir anlam taşır. Öykü gibidir. Hiç tanımadığınız birinin, bilmediğiniz koşullarda çektirdiği bir fotoğrafı elinize geçse bakıp bir şeyler anlatabilirsiniz. İnsanların tavırlarından, giysilerinden, saçlarına verdikleri biçimlerden yaşanılan çağın izlenimleri kolayca yakalanır fotoğrafta.

En iyisi yabancı bir gözle bakmak fotoğraflara. "Nasıl olacak?" diyorsunuz şimdi. İçinde sizin de olduğunuz bir fotoğrafı alın elinize. Bir arkadaşınıza başka birini anlatıyormuş gibi başlayın anlatmaya. Bakın ne eğlenceli bir iş çıkacak size.

Diyelim adınız Ayşe. Siz gene Ayşe diye anlatın: "Bu kızın babası memurdur. Annesi terzi. Bir ablası, bir de erkek kardeşi var. Sekiz yaşında çektirdiler bu fotoğrafı. Sokakta. 23 Nisan'dı. Ayşe dondurmayı çok sever. Bak gene aldırmış babasına. Fotoğraf çekilirken arkasına saklamış. İnatçıdır biraz. Tutturdumu tutturur. Babası almak istememiş ama bakmış sokakta ağlayacak çıkarmış parayı. Şimdi 11 yaşında. Oyuncakları çok sever, yaşına bakmadan oynar onlarla. Annesini üzer bazen. Kötülük etmek istemez ama gene de üzer. Kocaman kız oldu. Söyletmeden toplamaz eşyalarını. Dağınıktır biraz."

Kendinizi anlatırken yağlandıra, ballandıra övebilir misiniz? Sanmıyorum. Gülünç olursunuz. Yerin dibine batıracak kadar yeremezsiniz ama övemezsiniz de. Bakın bir deneyin isterseniz. Adınız Ali diyelim. Bir arkadaşınıza okulda çektirdiğiniz bir fotoğrafınızı göstererek anlatmaya başladınız. "Çok severim bu Ali'yi. Akıllı çocuktur. Zehir gibi valla. Çok iyi bisiklete biner. Bu okulda onun üstüne yüzecek biri yoktur. Sesi de çok güzeldir. Babası durmadan hediyeler alır ona. Güzel giyinir. Arkadaşlarının arasında en sevilen çocuktur. Öğretmenleri de çok sever onu. Tüm notları pekiyi. Hiç yalan söylemez. Kimseyle kavga etmez. Büyüklerini sayar. Küçüklerini korur"

Olmuyor değil mi? İsterseniz bir de yergiyi deneyin: "Bu fotoğrafta gördüğün çocuk yalancının biridir" diye başlayın bakalım. "Durmadan kötülük yapar. Arkadaşlarının defterlerini karalar. Kızların saçlarını çeker. Tahtayı kirletip, öğretmee başkalarını şikayet eder. Geçimsizin biridir. Kavga çıkarır sürekli. Kimse sevmez onu. Nasıl bakıyor görüyor musun? Kötülük akıyor yüzünden. Kafası hiç çalışmaz. Bir oyun anlatırlar. Kırk saatta anlamaz. Bozar bütün oyunları. Dersleri de zayıf. Baksana şunun yüzüne".

Demek fotoğraflarda gerçeklerden kaçılamıyor. Bazıları kurtulmaya çalışır onlardan. Yaşamının beğenmediği yanlarını yansıtan fotoğrafları yoketmeye, unutmaya çalışır. Oysa saklamalı. Şimdiki durumumuzu daha iyi anlamak, geçmişten, geleceğe doğru daha iyi bağlar kurabilmek için gerekli belgeler onlar. Bazıları bizi kızdırsa da saklamalı.

Çağımızda insanlar yaşamlarının büyük bir kesitini fotoğraflarla belgeliyor. Siz de olanaklarınız ölçüsünde resimlemeye çalışın yaşamınızı.

*

Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın.

HOROZLAR

YALVAÇ URAL

Doğan güneşin
Habercisidir horozlar
Ne varki
İstediğiniz zamana
Kuramazsınız

Ayarsız duvar saatlerine
Benzerler
Kimi zaman geç
Kimi zaman da erkenden
Ötüverirler

HER TELDEN

KORKUSUZ DENİZCİLER

Yatçılık çok zevkli bir spor olmasına karşın çok da pahalı. Örneğin modern gereçlerle donatılmış bir yarış teknesi dört-beş milyon liraya satılıyor...

Günümüzde yatların sayısı hayli arttı. Bir çok amaçlarla kullanılmaya başlanıldı bunlar. Kimileri yalnızca beyenileri için bu teknelerle denizlerde dolaşırken, kimileri de bu teknelerle açık denizlerde yarış ediyorlar. Dış ülkelerde ve ülkemizde bu amaçla her yıl bir çok yat yarışı düzenleniyor. Bu yarışlara daha çok ilgi çekebilmek için, kazanana para ödülleri de veriliyor.

Dünyanın en önemli yat yarışlarından biri de İngiltere kıyılarından başlıyor. Ya-

Rüzgar yelkenleri balon gibi şişirmiş...

rışçılar boyları 20 metreyi geçmeyen tekneleriyle Atlantik Okyanusu'nu aşmaya çalışıyorlar. Tabii bu arada bir çok tehlikelerle karşılaşıyorlar. Örneğin dev dalgalar ve fırtınalar bu tehlikelerden yalnızca ikisi...

Bu gibi teknelerin fiyatları boylarına göre değişiyor. Örneğin 15–20 metre boyundaki bir tekne, bizim paramızla 2–3 milyon liraya alıcı bulabiliyor. Bu paraya teknenin yelkeni, çeşitli denizcilik gereçleri dahil değil. Onlarla birlikte bu gibi teknelerin fiyatları neredeyse küçük bir serveti buluyor. Kim ne derse desin ama biraz pahalı bir beyeni öyle değil mi? Hele bizim gibi fakir ülke için...

Denizde gemicileri bir çok tehlike bekler.

Bu tür balonlar ötekilerinden farklı. Güneş ışığını emip, balonun içindeki havayı ısıtıyor...

SICAK HAVA BALONU

Günümüzde balon yapımı çok ilerledi. Her gün değişik biçimlerde ve yeni yeni tekniklerle balonlar yapılıyor. Resimde bir sıcak hava balonu görüyorsunuz. New Mexico yakınlarındaki Albuquerque'den havalanmaya hazırlanıyor. Balonun yapımında kullanılan madde çok hafif. Aynı zamanda da saydam. Gelen güneş ışığını emip balonun içine gönderiyor. Balonun içindeki bir ısıtıcıyı çalıştırıyor. Isıtıcı çevresine ısı saçıyor. Böylece balon da güneş ışığıyla havalanmış oluyor. Peki, diyeceksiniz. Kapalı havalarda bu balon hiç uçmuyor mu? Kolay! Balonun içine yerleştirilmiş, propan gazıyla çalışan bir başka ısıtıcı da güneş ışığı gerekmeden balonu havalandırıyor. Bu balonun öteki balonlardan ayrımı, havada daha uzun bir süre kalabilmesi. Daha çok yükselebilmesi...

Bıdık Ali

ORHAN ÖNAL

MÜJDAT GEZEN

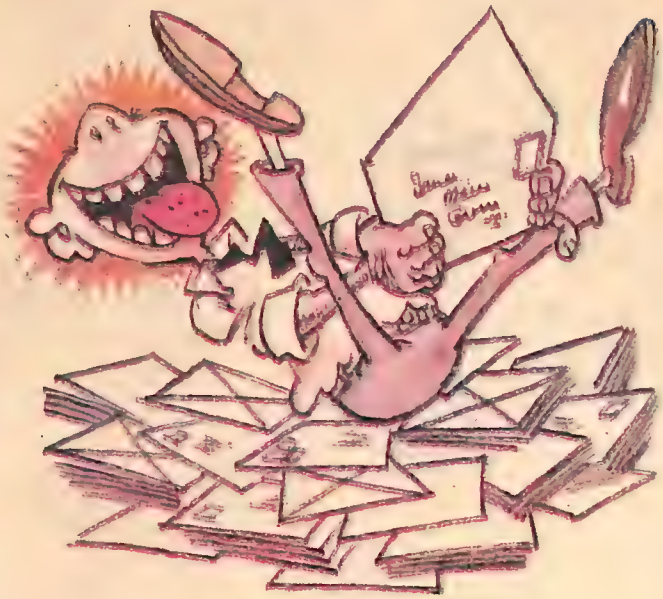

ÇOCUK MİZAHI

Öğretmen sınıfa girdiğinde Çetin'le Erol'u gene kavga ederken gördü.

— İkiniz de gelin bakayım buraya. Ben size kaç kez söyledim iyi geçineceksiniz diye?.. Şimdi ikiniz de cezalısınız. Birbirinizin adını defterlerinize yüz kere yazıp ders sonunda bana getireceksiniz.

Çetin:

— Ama öğretmenim bu haksızlık değil mi? dedi. Biliyorsunuz Benim adım Çetin, kısacık, oysa arkadaşımın adı Abdülkerim, çok uzun...

Evet sevgili çocuklar, bu hafta benden bir fıkracıkla başladık sayfanıza... Şimdi sizlerden gelip de aylardır elimde biriken mektuplara gene geliş sırasına göre bir göz atalım bakalım neler var?...

Elazığ'dan bir fıkra gönderen Tunç Küçükberber kardeşimizin fıkrası daha önce de yayınlanmış olduğundan buraya almadık, oysa ilk mektupta da çıktı...

Şimdi ikinci mektubumuzu açalım veee.... İskenderun'dan Aycan Yüksel kardeşimizden geliyor:

PARANIN GÖZÜ

Ayşe hanımla Pervin hanım sokakta konuşuyorlardı:

Ayşe hanım:

Bizim zamanımızda her şey çok ucuzdu.

Pervin Hanım:

Yaa kardeş, ah şu para yok mu ah...

Ayşe hanım:

Yaa kardeş, ah şu para yok mu ah...

Ayşe hanım:

Yaaa, paranın gözü körolsun?...

O sırada orada oynamakta olan bir çocuk:

— Teyze paranın gözü var mı ki körolsun? dedi...

Kayseri'den Okan Yılmaz adlı kardeşimiz de"ADI NEYMİŞ?" adlı fıkrası ile katılıyor:

Adamın biri, yolda rastladığı bir çocuğa sormuş:

— Adın ne evladım?

— Babamın adının aynı.

— Peki, babanın adı nedir?

— Babam benle adaştır.

— Peki seni yemeğe çağıracakları zaman ne diye çağırırlar?

— Beni yemeğe çağırmazlar, ben herkesten önce sofraya koşarım.

*

Istanbul'dan Yeşim Yıldırım'ın anlattığı olay da çok güzel ancak bu sayfaya alamadık.

Aysun Güney adlı kardeşimiz Denizli'den şu fıkrayı göndermiş:

KARDEŞ

Babası beş yaşındaki Erol'a "biraz önce bir kardeş geldiğini" haber verdi. Çocuk kardeş sözünü duyar duymaz kapıdan fırladı. Babası arkasından seslendi:

— Böyle acele acele nereye gidiyorsun oğlum?

Çocuk:

— Kardeşin geldiğini anneme haber vermeye baba.

*

Haydi şimdi yeniden biriken mektupları açalım teker teker. İlk mektup İstanbul'dan Bikem Kerametli adlı kardeşimizden geliyor ve içinden çıkan üç fıkradan biri şu:

YABANCI DİL

İki yavru kedi okuldan dönünce annesi sordu:

— Bugün ne dersiniz vardı?

— Yabancı dil.

— Peki ne öğrendiniz bakalım?

Yavru kediler bir ağızdan cevap verdiler:

— Hav hav hav....

*

Nuran Özkan adlı kardeşimiz de çok güzel bir karikatür çizmiş, fakat kurşun kalemle çizilen desenler baskı tekniğine uymadığından yayınlıyamıyoruz.

Ankara'dan Yunus Nadi Yüksel adlı arkadaşımızın fıkrası şöyle:

DALGIN BABA

Çocuk gazete okuyan babasının yanına yaklaştı ve:

— Babacığım, matematik dersime yardım eder misin?

Baba başını gazeteden kaldırmadan:

— Peki sor bakalım, neymiş?

— Öğretmen bir dairenin alanını bulmamızı söyledi.

— Hay allah, ben çocukken de hep bunu sorarlardı, hala mı bulamadılar?

İskenderun'dan Duygu Bayar adlı kardeşimizin fıkrası:

LOKANTADA

Bir adam lokantada garsona seslenmiş ve listeyi istemiş. Garson:

— Hoop, demiş.

Adam gene seslenmiş, garson:

— Hooop, demiş.

Adam gene istemiş ve gene aynı yanıtı almış. Adam çıkmış o anda bir arkadaşına rastlamış, arkadaşı:

— Lokantada neler yedin bakalım? deyince, adam:

— Üç hop, bir geliyorum, yedim demiş...

Gemlik Umurbey'den Gonca Aktaş kardeşimizin fıkrası da çok güzel. Ancak daha önce bu sayfada yayınlandığı için yinelemiyoruz.

*

Gelin son fıkramız da benden olsun gene...

Yatılı okuyan Ali sınıfta kalmıştı. Annesine şu telgrafı çekti:

"Çaktım, babamı hazırla.."

Annesinden şu yanıt mektubunu aldı:

"Baban hazır, asıl sen kendini hazırla"

TV

Bulgaristan'da yapılan çizgi-filmler, grup çalışmasının ürünü.

GENÇ BULGAR RESSAMLARI

Sizlere Romen çizgi-film kahramanlarından bazılarını 27. sayımızda tanıtmaya çalışmıştık. Şimdi de sizlere Bulgar filmcilerinin yarattığı kahramanlardan ikisini sunuyoruz.

Romanya gibi Bulgaristan'da da yapılan bu tür filmlerin bir özelliği var. Hepsi bir grup çalışmasının ürünü. Aslında bu yararlı bir şey. Filmin yaratılmasına katkıda bulunan ressamlar hep birlikte çalışıyorlar. Hepsinin düşünceleri ayrı ayrı tartışılıyor. Ve sonuçta ortaya güzel bir yapıt çıkıyor. Tabii bu da tek kişinin emeğiyle ortaya çıkan yapıtlardan daha güzel oluyor.

Sizlere resimlerini sunduğumuz tiplerin bir özelliği var. İkisi de genç Bulgar ressamlarca yaratılmış. Çizgileri sizlere pek usta işi gözükmeyebilir. Ama bu önemli değil. Çünkü bu genç ressamlar, çizgilerin güzelliğinden çok içeriğine önem veriyorlar. Çeşitli toplumsal olayları gülmece biçiminde izleyicilere aktarıyorlar.

Bu genç ressamların ortaklaşa hazırladıkları filmlerin sayısı şimdilik çok az. Yılda ancak on tane yapılabiliyor. Ama ilerki yıllarda daha da artırılacak.

Ünlü bir şarkıcı resim yapıyor

HER ŞEY ÇOCUKLAR İÇİN...

Televizyonda çocuklar için yapılan programlar artık salt çocukların malı olmaktan çıktı. Son yıllarda bir çok ünlü sinema yıldızı, şarkıcı ya da sanatçı televizyonda çocuk programlarına çıktı. Onlara bilinmeyen yönlerini tanıttı.

Ülkemizde böyle programlar da yapılıyor. Ünlü sanatçılar onların programlarına çıkıyor. Söyleşilerde bulunuyor. Tabii öteki ülkelerde yapılan bu tür programların içerikleri daha değişik. Örneğin resimlerini sunduğumuz sanatçı elindeki boya ile duvara çeşitli şekiller çiziyor. Resim yapıyor. Ve sonunda da çocuklara bir bilmece soruyor.

Kim ne derse desin ama yukarıdaki şarkıcı acemi bir ressam. Öyle değil mi?

Yeni bir çocuk programı
SESAME STREET

Amerika'da çocuklar için yeni bir program hazırlandı. "Sesame Street" adını taşıyan bu programın oyuncuları hep çocuklar. Yalnız bu programın öteki çocuk programlarından bir ayrımı var. Her şey reklam biçiminde sunuluyor izleyicilere. Böylece çocukların ilgisini daha çok çekebilmeyi amaçlıyor. Dizi, kuklalar, çizgi-filmler, kısa belgeseller ve çocukların sağlığı gibi bölümlerden oluşuyor. Ayrıca sinema ve tiyatro gibi güzel sanatlar tanıtılıyor. Örneğin sağlık köşesinde izleyicilere sağlıklarını nasıl korumaları gerektiğini, dengeli beslenmeyi öğretiyorlar. Bu arada da çizgi-filmler ve kuklalarla onları eğlendirmeye çalışıyorlar. Dizi 5 ile 8 yaş arasındaki çocuklara sesleniyor. Kısaca o yaştaki çocukların sevebileceği her şey bu programa konu oluyor.

"Sesame Street" şimdiden bir çok ülke televizyonunca satın alınmış durumda. Dileğimiz bizim televizyonun da böyle bir diziyi satın alarak bizlere izletebilmesi...

Sesame Street programı çekilirken

Kaplumbağalar yavaş yürüyüşleri ve uzun yaşamlarından tanınırlar.

GALAPAGO ADASININ DEVLERİ

Yeni doğmuş bir yavru

Galapago takımadaları Güney Amerika'nın hemen batısında yer alıyor. 13 adadan oluşmuş. Dünyanın en ilginç canlılarından birisi, kaplumbağalar yaşıyor buralarda. "Kaplumbağanın neresi ilginç? Her gün çevremizde yüzlercesini görüyoruz." diyebilirsiniz. Haklısınız. Biz de resimleri görmeden önce böyle düşünüyorduk. Ama resimleri görünce düşüncemiz değişti.

Takımadaları oluşturan 13 adadan birinde, "Isabela" adasında belki de dünyanın en büyük kaplumbağaları yaşıyor. Bunlar her zaman gördüğümüz kaplumbağaların birkaç misli. Yumurtadan hemen çıktıktan sonra bile iki kilo geliyor. Bu rakam da neredeyse yeni doğmuş bir bebeğin ağırlığına eşit. Bu devler çok büyük bir hızla büyüyorlar. Birkaç ay içinde dört kilo birden alıyorlar. Darısı zayıf kardeşlerimizin başına...

Biliyorsunuz. Kitaplarda okumuşsunuzdur. Kaplumbağalar en uzun yaşayan canlılardan. Her birinin yaşamı 100 yılın üzerinde... Bu bölgede en çok eski çağlardan beri yaşıyorlar. Ada her türlü ulaşım yollarından uzakta olduğundan, onlara dokunan yok. Rahat yaşamışlar yüzyıllar boyu. Türlerini koruyabilmişler.

Aslında Galapago takımadaları üzerinde havaalanı bile kurulmuş. Her yıl bir çok turist buraları görmeye geliyor. Tabii uygarlığın gelişi kaplumbağaların yaşamlarına göre yeni.

Galapago adalarında yalnız kaplumbağalar yok. Bir çok tür canlı uygarlığın getirdiği sorunlardan uzak, yaşamlarını sürdürüyorlar. Çevre kirlenmesi yok, gürültü yok, trafik yok. Rahat bir yaşam var buralarda. Hepimizin özlediği... Öyle değil mi?

Kaplumbağa yuvasından çıkmış tur atıyor

OYUN İÇİNDE OYUN

BEN DE SENİ ÇOK U - ZUN SÜRE BEKLEDİM FRANK... KAÇIŞINI ÖĞRENDİĞİMDEN HER GÜN HER SAAT BU ANI BEKLEDİM
İŞTE BU AN GELDİ ÇATTI.. BİLİYORUM SUÇLUYUM.. BANA İSTEDİĞİNİ YAPABİLİRSİN...
ADALETİNİ UYGULAMAK İÇİN NE BEKLİYORSUN?
BU KAHRAMAN HER ŞEYİ MAHVEDECEK İNŞALLAH FRANK FARKINA VARMAMIŞTIR...
ARABAYA YERLEŞ VE JAMES'E OLANLARDAN SÖZ ETME.. BENİ HİÇ GÖRMEDİN TAMAM MI? HAYDİ ÇABUK OL!
PARAMI İSTİYORUM JAMES.. BAŞKA BİR ŞEY DEĞİL! SONRA YOK OL... BAŞKA SORU DA SORMA!
?!
9

BİR KAÇ SANİYE SONRA...
BÜTÜN PARAM BU FRANK.. ÇOK BÜYÜK BİR MİKTAR... BEKLEDİĞİNDEN ÇOK DAHA BÜYÜK...
ÇABUK OL! SABRIMI TAŞIRMA...
HAYIR FRANK! BEN... ŞEY...!
SUS HALİNE ŞÜKRET.. BİLMİYORSUN HERHALDE AMA SENİ KORUYAN BİR MELEK VAR... ŞİMDİ YOK OL...
OH! SUSAN KURTULDUM.. İNANAMIYORUM! YOKSA HAYAL Mİ GÖRDÜM?...
HAYIR SEVGİLİM HAYAL GÖRMEDİK!
SON LAFIYLA NE DEMEK İSTEDİ ACABA?
SENİ KORUYAN BİR MELEK Mİ?... BU BİR DEYİM HAYATIM!
ARABA UZAKLAŞTIKTAN SONRA...
ARTIK SİLAHIMI KILIFINA KOYUP TABANCANIN MERMİLERİNİ İADE EDEBİLİRİM... AMA DİKKATLİ OL DOSTUM.. ON YIL HAPİS SENİ ÇÖKTÜRMÜŞ, BAKSANA BEN HALA DİNÇİM!...
ANLAŞMAMIZI UNUTMA.. SEN O OYUNCUYU UNUTACAKSIN BEN DE SENİ... HEM SONRA PARANI DA ALDIN... MEKSİKA SINIRI DA YAKIN. HAYATTAN BAŞKA NE İSTEYEBİLİRSİN Kİ?...
ELVEDA LARRY!...
SON

Yanıtlar 64. sayfamızda

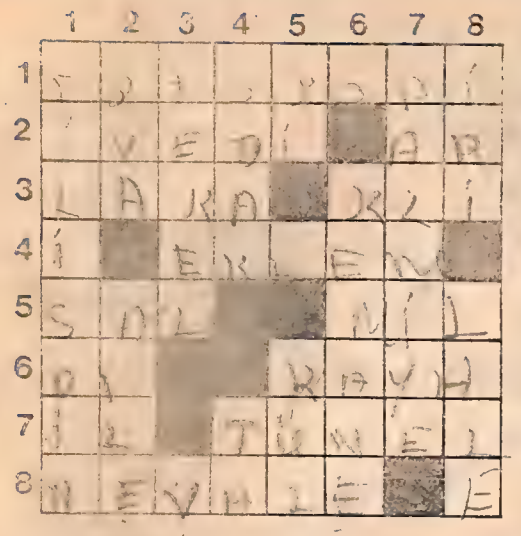

SOLDAN SAĞA: 1) Bir yazı ya da kitabın fotoğrafla çıkarılmış olan kopyası. 2) Acele – Bir yüzey ölçüsü birimi. 3) Ağaçlardan elde edilip mobilya, biblo gibi eşyaları cilalamak için kullanılan bir madde (tersi) Birinci. 4) Kemiklerin birbirine eklendiği bölüm. 5) İlkel bir su taşıtı – Bir uzunluk ölçüsü birimi. 6) (tersi) Köpek – Büyük ve sert taş kitlesi. 7) Vilayet– Dağda bir yandan öbür yana açılan delme yol. 8) Gerekli yiyecek ve içecek şeyler.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Ortadoğuda bir bölge 2) Düz ve geniş arazi – Anne, baba ve çocuklardan oluşan topluluk. 3) Bir malın tek kişi tarafından satılması. 4) Dışbükey bir merceğe gelen ışınların yansıdıktan sonra toplandıkları nokta – (tersi) Bir hayvan. 5) Bir bağlaç – Yanan şeylerden artakalan madde. 6) Bir müzik aleti. 7) Bir ağaç adı. 8) Büyük, kocaman – Bir çiçek.

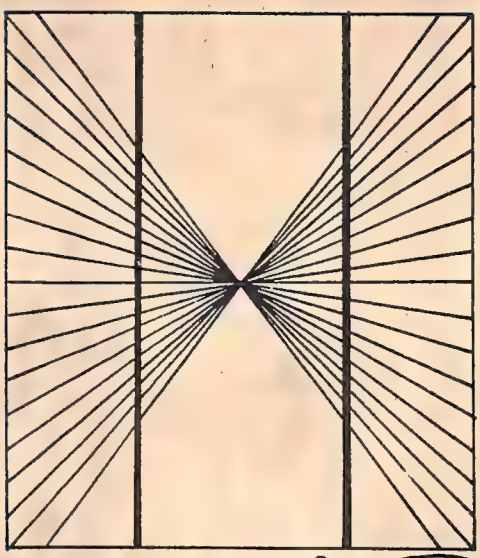

ÇİZGİLER

Yukarıdaki iki kalın çizginin düz ya da yatık olduğunu bulabilir misiniz? Ama dikkat. Bu işin bir püf noktası var...

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

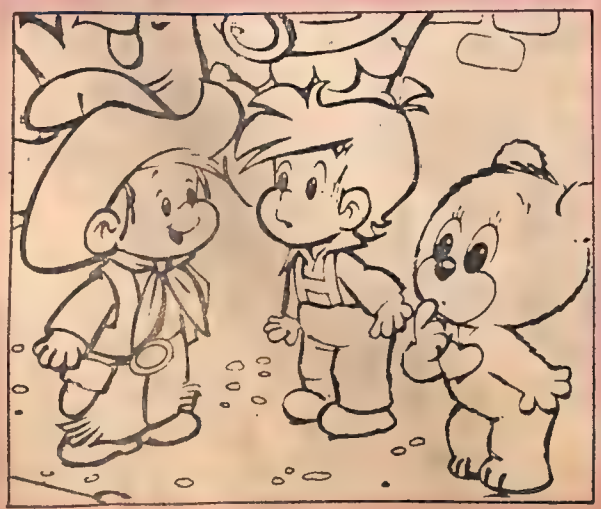

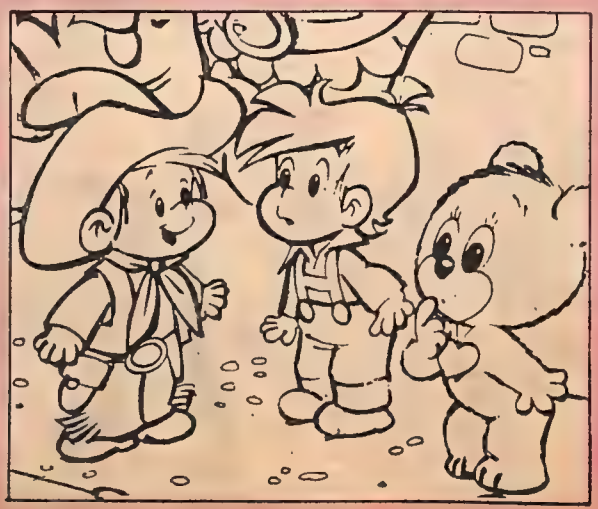

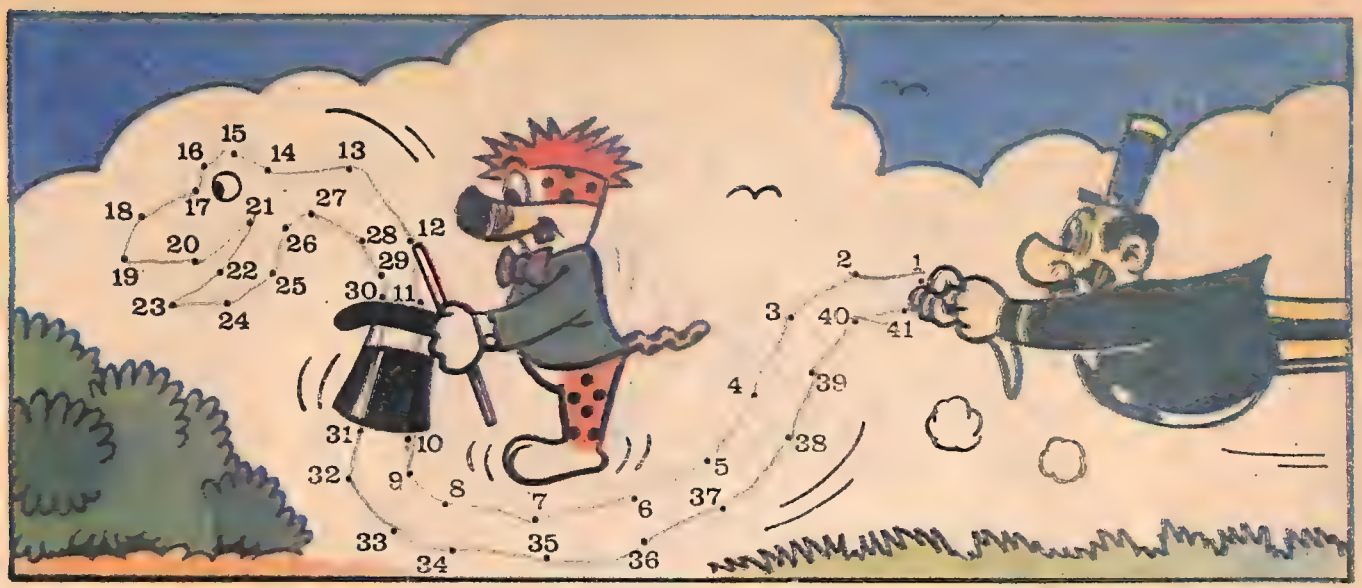

Yukarıdaki palyaçonun ne yaptığını numaraları birleştirerek bulabilir misiniz?

OYUNCU

Oyuncu, birinci sıradaki şişelerden ikisini düşürüyor. İkinci sırada da bunun iki katı kadar şişeyi düşürüyor. Acaba onun hangi şişeleri düşürdüğünü bulabilir misiniz?

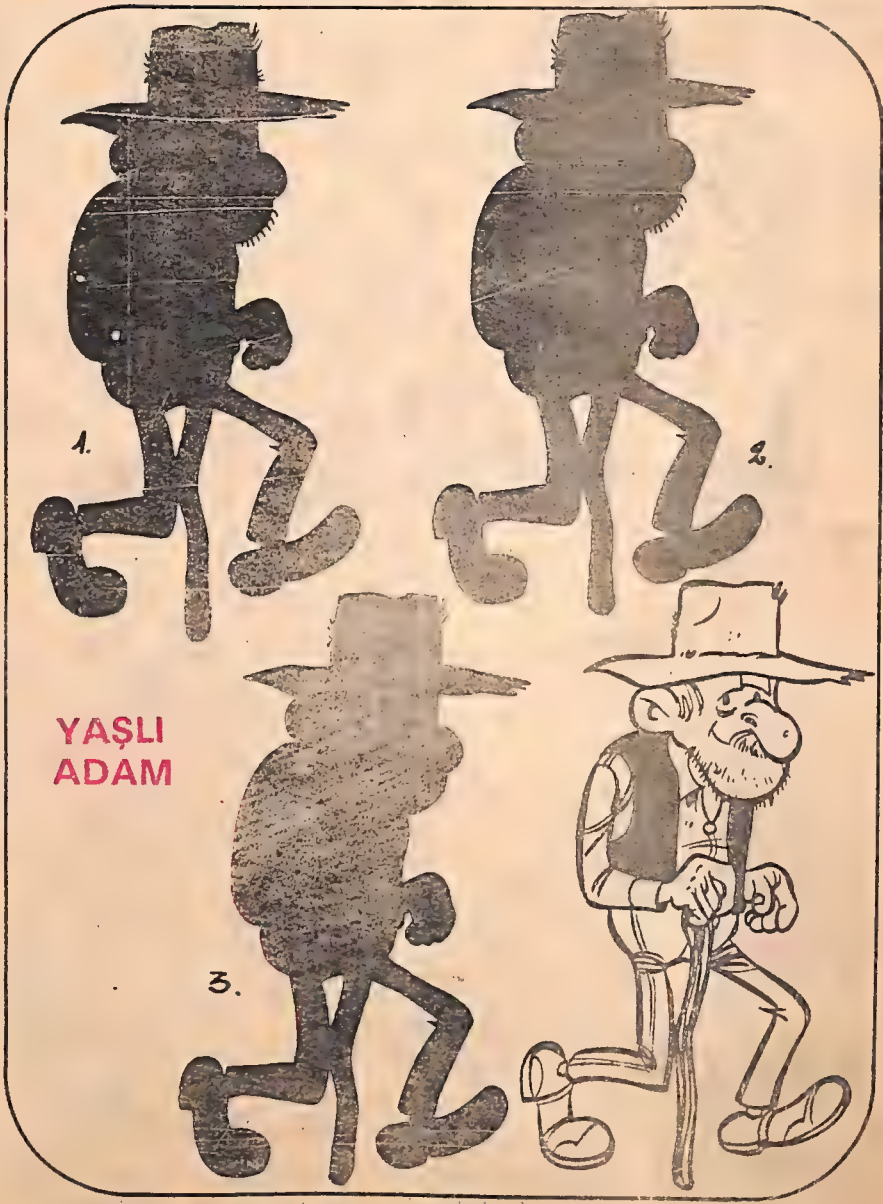

YAŞLI ADAM

Resimdeki gölgelerin acaba hangisi aşağıdaki yaşlı adamın? Bulabilir misiniz?

– Nasıl iş anlamadım! iki saattir oltama pabuç takılıyor...

YANITLAR

● KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Fotokopi. 2) İvedi — Ar. 3) Laka — Kli. 4) Eklem. 5) Sal — Mil. 6) Ti — Kaya. 7) İl — Tünel. 8) Nevale.

Yukarıdan aşağıya: 1) Filistin. 2) Ova — Aile 3) Tekel. 4) Odak — Ta. 5) Ki — Kül. 6) Keman. 7) Palmiye. 8) İri — lale.

● 8 FARK : (1) Sağdaki küçük ayının yanındaki çizgi. (2) Soldaki çocuğun üzerindeki yapraklar. (3) Soldaki çocuğun belindeki tabancanın kılıfı. (4) Ortadaki çocuğun pantalonunun askısı. (5) Sağdaki ayının üzerindeki taşlar. (6) Sağdaki çocuğun parmakları. (7) Küçük ayının elinin yanındaki çizgi. (8) Ortadaki çocuğun pantalonunun üzerindeki çizgiler.

● ÇİZGİLER: Bu optik bir aldatmacadır. İki kalın çizgi düzdür.

● OYUNCU: 2 ve 4; 5 ve 7; 3 ve 11.

● YAŞLI ADAM: 2 numaralı gölge.

Mektup Arkadaşı

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

● CENAP ÇETİNKAYA: Yaşım 14. Ortaokul öğrencisiyim. Pul biriktiririm. Spor yapmayı, gezmeyi çok severim. Bilimle ilgilenirim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Hasan Halife Mah. Ocakh Sok. No: 15/4 Fatih – İSTANBUL

● YEŞİM TÜRKBİLEĞİ: Yaşım 10. Kitap okumayı, ders çalışmayı, gezmeyi çok severim. Yazışmak istiyorum.
Adres: 1378 Sok. Limboz Ap. D. 7 Alsancak – İZMİR

● ATİLA KAYA : Yaşım 15. Ortaokul öğrencisiyim. Futbol ve voleybol oynamayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
Adres: M. Çakmak Mah. Ankara Cad. No: 156 Sincan – ANKARA

● IŞIL DÜZEN : Yaşım 11. Pul, kart biriktiririm. Kitap okumayı, gezmeyi çok severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Muradiye Mah. Ordu Cad. 8. Sok. No: 120 Muratlı – TEKİRDAĞ

● AHMET ÖZKANBAŞ : Yaşım 13. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, spor yapmayı çok severim. Fenerbahçeliyim. Yurdumuzun çeşitli yörelerinden arkadaşlar edinmek istiyorum. Yazışacağım.
Adres: T.C. Ziraat Bankası Lojmanı Sarayköy – DENİZLİ

● GÜLAY DÜZEN : Yaşım 8. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, gezmeyi, resim yapmayı, sporu severim. Beşiktaşlıyım. Dergi okurlarıyla yazışacağım.
Adres: Muradiye Mah. Ordu Cad. 8. Sok. No: 120 Muratlı – TEKİRDAĞ

● KARİN CHALFOUN : Yaşım 15. Basketbol ve tenis oynamayı, müzik dinlemeyi, kitap okumayı, dansetmeyi severim. Pul biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
Adres: Sahilyolu Altınanahtar Ap. C blok No: 3 MERSİN

● KEMAL ÇOBANOĞLU: Yaşım 16. Para, kart ve pul biriktiriyim. Kitp okumayı, resim yapmayı severim. Basketbol ve voleybol oynarım. Yazışacağım.
Adres: P.K. 13 Mahmutbey – İSTANBUL

● EVREN ER: Yaşım 13. Sporu çok severim. Boş zamanlarımda kitap okurum. Yazışacağım.
Adres : Dikmen Cad. Gül Ap. No: 158/10 Dikmen – ANKARA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

HAYVANAT BAHÇESİ

Orda bulunur tüm hayvanlar
Çocuklar çok meraklanırlar
Vahşi yılanı görünce
Korkudan yere yığılırlar
Şirin maymunu görünce
Okşamak isterler
Fakat kafesler engel olurlar

JALE EKİCİ

*

KÖYÜM

Büyük dağların ardında
Çağlayan pınarın yanında
O güzel koruluğunda
Benim köyüm vardır

Kerpiçten evleriyle
Çağlayarak akan çeşmeleriyle
Ve bütün güzelliğiyle
Benim köyüm vardır

Dağların ardında
Tarlaların yanında
Çalışkan kadınıyla
Benim köyüm vardır

HAKAN BAŞAR

BİR YIL SONRA

Bir yıl sonrasını
düşünüyorsan tohum ek
Ağaç dik on yıl sonrası ise
tasarladığın
Ama yüz yıl sonrası ise
düşündüğün halkı eğit

Bir kez ürün verir ekersen
tohum
Bir kez ağaç dikersen on
kez ürün verir
Yüz kez olur bu ürün
eğitirsen halkı

Balık verirsen bir kez
doyurursun halkı
Öğretirsen balık tutmasını
hep doyar karnı

GÖKŞİN KOLBAY

*

OKULUM

Gelip bir görseniz okulumu
Ne güzeldir bir bilseniz
İçi şevkat dolu
Sevgi dolu okulum

Her öğrencisi ayrı çalışkan
Her yeni ayrı güzel
Benim canım okulum
Sevgi dolu okulum

Çalışan geçer, çalışmayan
kalır derler
Hiç unutur mu öğrenci bu
sözü
Var gücüyle çalışır sınıfı
geçmek için
Benim sevgi dolu okulum.

HÜLYA ACARÖZ

Esat Başak

BONCUK

Dar bir sokaktan eve gidiyordum. Zayıf, siyah ve üzerinde beyaz benekleri olan köpek bana doğru geliyordu. Yürüyüşünden aç ve susuz olduğunu anladım. Küçük yavru köpeği kucaklayarak eve götürdüm. Karnını iyice doyurdum.

Kendisini evin sıcak bir köşesine götürüp bıraktım. Bulabildiğim malzemelerle küçük köpeğime küçücük bir yuva yaptım. Eve çıktım. Bıraktığım yerde uslu uslu yatıyordu. Yuvasına götürmek için kucağıma aldığımda, gözlerinin mavi olduğunu gördüm. Bundan dolayı kendisine "Boncuk" adını taktım.

Yavaş yavaş bize alışmaya başlamıştı. Ürkek ürkek kulübesinden çıkıyor, bahçede dolaşıyordu. İşi gücü evin çevresindeki kedileri kovalamaktı. Acıkınca kapının önüne yatar, bizim kendisine yemek vermemizi beklerdi. Mahalledeki bütün köpeklerle arkadaş olmuştu. İlk bulduğumdan bu yana oldukça büyümüştü. Son zamanlarda balık, kemik, et, yumurta ve peynirden başka bir şey yemiyordu. Günlerden bir gün, biz okuldayken, Boncuk ayakkabımın bir parçasını koparmış. Ben gelince Boncuk'a güzel bir dayak çektim. Beni kıskandırmak için elinden geleni yapıyordu. Bir daha hiç mi hiç ayakkabılarla oynamadı. Boncuk'un top oynama marifeti de vardı. Arkadaşsız kaldığım zaman birlikte oynardık. Bahçemize kamp yeri açmıştık. Artık Boncuk eve uğramamaya başladı. Hep kampingde duruyor; orayı bekliyordu.

Bir gün Boncuk eve gelmedi. Kampingde de yoktu. Sanki yer yarılmış içine girmişti. Çok üzüldük. Ben ise en sadık arkadaşımı kaybetmiştim. Boncuk'un eksikliğini hâlâ gideremedim. Onun, nerden geldiğini bilmediğim gibi nereye gittiğini öğrenemedim.

ERDEM YÜCEL

VAH ZAVALLI

Bir gün adam telâşla eczaneye girer ve eczacıdan hıçkırık tutmasını geçirmek için bir ilaç ister. Eczacı aynı anda adamın yüzüne bir şamar indirir. Sonra gülümseyerek:

— Nasıl hıçkırığınız geçti mi? diye sorar.

— Hayır, diye söylenir adam. Karım hıçkırık oldu.

ALİ KARADUMAN

BANGLADESH

Başkent Dacca'dan bir görünüm

Bir işçi ailesi

Kamışlarla bir kır evinin yapımı

- Devlet adı: Gana Praja Tantri Bangla Desh (Bangladesh Halk Cumhuriyeti).
- Nüfus : 74,991,000 (1974).
- Alan: 143,998 kilometre kare.
- Dil: Bengalce.
- Din: Müsluman ve Hindu.
- Başkent: Dakka.
- Büyük kentler: Chittagong, Khulna, Narayangan.
- Önemli akarsular: Ganj, Jumna, Meghna.
- İklim: Tropikal iklim.
- Ürünler: Pirinç, şekerkamışı, jüt, patates çay.
- Para birimi: Taka.
- Telefon sayısı: 48,000 (1972).
- Radyo sayısı: 531,000 (1969).
- Karayollarının uzunluğu: 2400 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 2858 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 43.5, kadınlarda 43 yıl.

dergimizi 650 kuruşa almak ister misiniz?

Abone koşulları
6 aylık : 169 lira
1 yıllık : 338 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 650 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

PALYAÇO
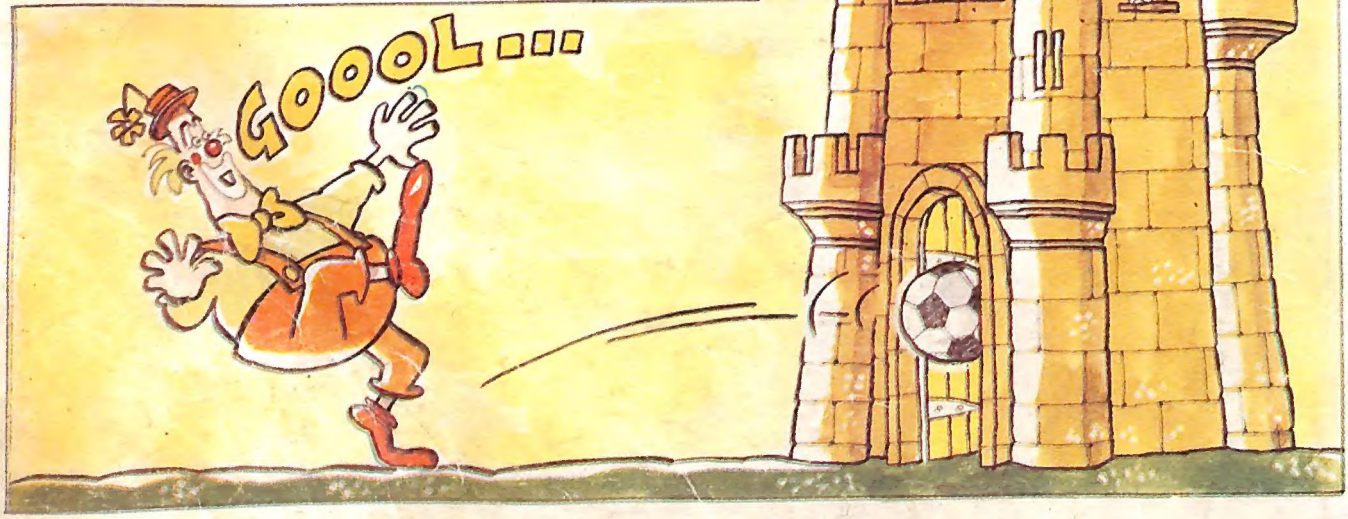
NİYAZİ YOLTAŞ